

Handelingen

14-15-16-17

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1988-1989

Vergaderingen van januari 1989

INSTALLATIEPLANNENPOMPGEMAAL NATUURRESERVAAT DE BLANCKAERT
AANSTELLING KONINKLIJK COMMISSARIS MIGRANTENBELEID
WERKINGS- EN EXPLOITATIEKOSTEN VWZ
INVOERING RECLAMECODE
AIDS-PREVENTIE '88
INFORMATIEDIENST VOOR FRANSTALIGEN IN RANDGEMEENTEN BRUSSEL
WIJZIGING BRT-STATUUT
REGLING MEDEDELINGEN VLAAMSE EXECUTIEVE OVER BRT-ZENDERS
BELEID AANLEG GOLFTERREINEN
CENTER PARCS EN ORGANISATIE TOERISME IN LIMBURG
VOORTDURENDE ONRUST IN GEHANDICAPTENSECTOR EN SECTOR BIJZONDERE
JEUGDZORG
HUISVUILOPHALINGSPROBLEMATIEK ARRONDISSEMENT BRUSSEL-HALLE-VILVOORDE
BESCHERMING MENS EN MILIEU TEGEN SCHADELIJKE GEVOLGEN ASBESTANAL
TERUGDRINGING CFK- EN HALOONUITSTOOT
HAPPENING '88
L.O. IN HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS
POLITISERING UITBOUW VLAAMSE ADMINISTRATIE
TAALGEBRUIK GEMEENTERADEN EN SCHEPENCOLLEGES BRUSSELSE RAND-
GEMEENTEN
MAATREGELEN EXECUTIEVE TEGEN STORTEN WAALS AFVAL IN VLAANDEREN
ONTVANGSTMOEILIKHEDEN RAI OP TV
BEVOEGDHEIDSOVERDRACHTBELEIDSMATERIESVERKEERENOPENBAREWERKEN
PROBLEMATIEK KANAAL GENT-TERNEUZEN
GERUISLOZE VERSTAATSING VLAAMS ECONOMISCH BELEID

Inhoud

Nr. 14 Woensdag 25 januari 1989 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 353

Rouwhulde, blz. 353

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 353

Werkgroep Brussel

Verlenging van mandaat, blz. 353

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de recente plannen om een pompge-
maal te installeren in de buurt van het natuurreservaat De Blanckaert, blz. 353

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de aanstelling van een Koninklijke Commissaris voor het migrantenbeleid, blz. 354

Vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goeij tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de wer-
kings- en exploitatiekosten van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering, blz. 355

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het invoeren van een reclamecode, blz. 356

Vraag van de heer W. Van Durme tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de uitgaven voor AIDS-preventie in 1988, blz. 357

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de door de Franse Gemeenschap opgerichte Informatiedienst voor de Franstaligen in de randgemeenten rondom Brussel, blz. 358

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen — 62 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heer E. Derycke houdende regeling van de mededelingen van de Vlaamse Executieve over de zenders van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen — 72 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 358

Sprekers : de heren W. Seeuws, verslaggever, A. Denys, E. Derycke, A. De Beul, H. Van Dienderen, H. Van Rompaey en Minister P. Dewael

Artikelsgewijze bespreking, blz. 366

Spreker : de heer A. De Beul

Interpellaties (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer L. Waltniel, Gemeenschaps-

minister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het in het verleden gevoerde beleid inzake de aanleg van golf-
terreinen in Vlaanderen, blz. 367

Sprekers : de heren J. Timmermans, W. Van Durme, Minister I. Waltniel

Regeling van de werkzaamheden, blz. 371

Nr. 15 Woensdag 25 januari 1989 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 373

Begroting

Indiening en verwijzing, blz. 373

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 373

Verslagen

Indiening, blz. 374

Jaarverslag

Indiening, blz. 374

Beraadslagingen van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 374

Geschilberaadslagingen van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 374

Mededelingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 375

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad

Indiening, blz. 375

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 375

Schriftelijke vragen (R.V.O. art. 69)

Indiening, blz. 376

Interpellaties (R.v.O. art. 72) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over Center Parcs en de organisatie van het toerisme in Limburg, blz. 376

Sprekers : de heren H. Van Dienderen, M. Didden, mevrouw N. Maes, Ministers L. Waltniel en T. Kelchtermans

Indiening van moties, blz. 383

Interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de voortdurende onrust in de gehandicaptensector en de sector bijzondere jeugdzorg, blz. 384

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heren J. Van Hecke, W. Luyten, J. Van der Sande en Minister J. Lenssens

Indiening van een motie, blz. 392

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de problematiek van de huisvuilophaling in het Arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde en het sluiten van de breekwerf te Zaventem door de Intercommunale Haviland, blz. 392

Sprekers : de heren F. Vermeiren, G. Cardoen, Minister T. Kelchtermans

Indiening van moties, blz. 398

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bescherming van mens en milieu tegen de schadelijke gevolgen van asbestafval, blz. 399

Sprekers : de heren J. Timmermans, E. Gryp, Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over maatregelen om de CFK- en haloonuitstoot terug te dringen in het kader van het afvalstoffende-
creet, blz. 401

Sprekers : de heren J. Cuyvers, J. Timmermans en Minister T. Kelchtermans

Indiening van moties, blz. 406

Regeling van de werkzaamheden, blz. 406

Nr. 16 Donderdag 26 januari 1989 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 407

Interpellaties (R.v.O. art. 72) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer W. Seeuws tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over Happening '88, blz. 407

Sprekers : de heren W. Seeuws, J. Geysels, M. Desutter, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de lichamelijke opvoeding in het Gemeenschapsonderwijs, blz. 411

Sprekers : de heren J. Caudron, O. Van den Broeck, C. Moors, W. Seeuws, Minister D. Coens

Interpellatie van de heer L. Bril tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de dreigende politisering bij de uitbouw van de Vlaamse Administratie, blz. 416

Sprekers : de heren L. Bril, W. De Vlieghe, Minister L. Van den Bossche

Indiening van moties, blz. 421

Interpellatie van de heer V. Anciaux tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het taalgebruik in de Gemeenteraden en de Schepencolleges van de randgemeenten rond Brussel, meer in het bijzonder in de Gemeenten Kraainem en Linkebeek, blz. 421

Sprekers : de heren V. Anciaux, G. Annemans, H. Suykerbuyk, A. Denys, Minister L. Van den Bossche

Indiening van moties, blz. 427

Regeling van de werkzaamheden

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 427

Nr. 17 Donderdag 26 januari 1989 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 429

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de resultaten van het Belgisch-Nederlands overleg over de ingebruikname van een afvalreactor, blz. 429

Actuele vraag van de heer J. Laverge tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het storten van Waals afval in Vlaanderen en de maatregelen van de Vlaamse Executieve hiertegen, blz. 430

Actuele vraag van de heer L. Dhoore tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de moeilijkheden omtrent het ontvangen van de RAI op de TV in Vlaanderen, blz. 431

Actuele vraag van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het optreden van de Minister tegenover de BRT naar aanleiding van het sluiten van een exclusiviteitscontract met de Koninklijke Belgische Voetbalbond, blz. 432

Actuele vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de inhuring van het vakantieceterium Blutsijde te Bredene door de gewezen Staatssecretaris van Onderwijs en de financiële gevolgen hiervan voor de Vlaamse Gemeenschap, blz. 433

Actuele vraag van de heer C. Moors tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de maatregelen in verband met de financiering en het statuut van de BTK-ers in de onderwijsinstellingen, blz. 434

Actuele vraag van de heer E. Derycke tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over recente gebeurtenissen in Voeren, blz. 435

Regeling werkzaamheden

Intrekking voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 436

Interpellaties (R.v.O. art. 72) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer H. De Croo tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de improvisatie en de slechte voorbereiding van de overdracht van de bevoegdheid inzake de beleidsmateries verkeer en openbare werken, blz. 437

Sprekers : de heren H. De Croo, Minister J. Sauwens

Benoeming van de Commissies, blz. 441

Werkgroep Brussel

Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 444

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen – 62 (BZ 1988) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemming, blz. 444

Hoofdelijke stemming, blz. 445

Spreker : de heer H. Van Dienderen

Motie tot besluit van de interpellatie van de heer L. Dierickx tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, en de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de examens bij de Vlaamse Operastichting en de loon- en vergoedingslast van deze instelling.

Hoofdelijke stemming, blz. 446

Sprekers : de heren A. Denys, L. Dierickx

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, en de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de deelneming van de Vlaamse Executieve aan de industriële beleidsvorming en de economische compensatiepolitiek naar aanleiding van de helikopteraankoop

Hoofdelijke stemming, blz. 448

Interpellaties (R.v.O. art. 72) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer E. Flamant tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de problematiek rond het kanaal Gent-Terneuzen, blz. 449

Sprekers : de heren E. Flamant, T. Van Parys, E. Gryp, Minister J. Sauwens

Indiening van moties, blz. 456

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het door de nationale Regering gesloten Voerakkoord en de gevolgen ervan voor de Vlaamse Executieve, blz. 457

Sprekers : de heren E. Beysen, W. Luyten, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de geruisloze verstaatsing van het Vlaams economisch beleid en inzonderheid de rol van de GIMV bij de overname van de NV Barco Industries, blz. 461

Sprekers : de heren A. Denys, M. Olivier, Minister N. De Batselier

Indiening van moties, blz. 471

Regeling van de werkzaamheden, blz. 472

14e vergadering

Woensdag 25 januari 1989
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven.

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

M. Gesquière, L. Hancké, A. Steverlynck, J. Verheyden ; gezondheidsredenen.

0. Van den Broeck ; buitenslands.

H. Adriaensens, J. Gabriels, J. Geysels ; ambtsverplichtingen.

W. Peeters ; familieverplichtingen.

ROUWHULDE

De Voorzitter : Dames en heren, ik moge u bij de aanvang van deze vergadering enige ogenblikken ingetogenheid vragen ter nagedachtenis van wijlen senator Henri Knuts. (*De staande vergadering neemt een minuut stilte in acht.*)

ONDERZOEK NAAR TAALGROEP EN WOONPLAATS

De Voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het onderzoek naar taalgroep en woonplaats betreffende de heren Marcel Bartholomeeussen, Jan Loones en Leo Peeters, Volksvertegenwoordigers, respectievelijk opvolgers van Volksvertegenwoordigers Jos Van Elewycq, Julien Desseyen en Karel Van Miert.

Conform artikel 3 van ons reglement en artikel 30 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dienen wij er ons van te vergewissen of de betrokkenen ingeschreven zijn op de lijst van de leden van de Nederlandse taalgroep van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Bij brieven van 5 januari 1989 heeft de Kamer van Volksvertegenwoordigers ons medegedeeld dat de heren Bartholomeeussen, Loones en L. Peeters op woensdag 4 januari 1989 de grondwettelijke eed hebben afgelegd en tot de Nederlandse taalgroep behoren.

Gelet op voormelde brieven van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, stel ik voor dat de Raad er zich, zoals gebruikelijk, zou toe beperken van de gegeven omstandigheden akte te nemen en de formaliteit betreffende het onderzoek naar taalgroep en woonplaats als vervuld te beschouwen.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

Aldus is besloten.

Met genoegen roep ik de heren Bar-

tholomeeussen, Loones en Peeters dan ook uit tot lid van de Vlaamse Raad en heet hen namens u allen welkom in deze vergadering.

WERKGROEP BRUSSEL

Verlenging van mandaat

De Voorzitter : Dames en heren, daar de omstandigheden hiertoe nopen, verzoekt de Werkgroep Brussel om verlenging van zijn mandaat tot 30 juni 1989.

Is de Raad het daarmee eens ? (*Ja*)

Dan is aldus besloten.

VRAGEN (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de recente plannen om een pompemaal te installeren in de buurt van het natuurreservaat De Blankaert

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Cuyvers tot de heer Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de recente plannen om een pompemaal te installeren in de buurt van het natuurreservaat De Blankaert.

De heer Cuyvers heeft het woord.

De heer J. Cuyvers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de dijkgraaf wil ter hoogte van de Cayennebrug te Merkem, Houthulst, een pompge-
maal installeren om de gronden minder waterrijk te maken. Hij heeft daarvoor een bouwvergunning bekomen op 22 december 1988. De voorziene werken zijn strijdig met het gewestplan, dat dit gebied omschrijft als valleigebied.

Kan de geachte minister mij het volgende mededelen :

1. hoe kan de installatie en de latere werking van een pompge-
maal verzoend worden met :

— de bestemming als valleigebied op het gewestplan ;

— de afdoende bescherming van het staatsnatuurreservaat De Blankaert ;

— de internationale verplichtingen aangegaan door België in het kader van de Ramsar-Convention voor dit gebied ?

2. In welke mate de installatie en latere werking van het pompge-
maal geen aantasting door België betekent van de verbintenissen aangegaan in het kader van de EG-Richtlijn in verband met het behoud van de vogelstand waarin deze streek aangeduid wordt als één van de 23 gebieden die omwille van hun internationale betekenis moeten worden beschermd ?

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord.

Minister L. Walt Niel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op de mondelinge vraag van collega Cuyvers bevestig ik dat op 22 december 1988 vergunning werd afgegeven voor het vernieuwen van een duiker, het verbreden van de waterloop 4.7.3.1. en het plaatsen van een vijzelge-
maal nabij de Cayennebrug.

Volgens de gegevens van de buitendienst van AROL is het terrein waarover de aanvraag gaat gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied van het gewestplan Diksmuide-Torhout, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 5 februari 1979.

Op 1 december 1988 heeft de buitendienst van AROL een gunstig advies

ontvangen van het College van Burgemeester en Schepenen van Houthulst ; op 26 augustus 1988 bracht het bestuur van de landinrichting gunstig advies uit, zonder bijkomende voorwaarden. Uitgaande van die gegevens en ermee rekening houdend dat de werken van lokale aard zijn en het stroomgebied van de Engelandelft in hetzelfde bestemmingsgebied ligt, werd op basis van de geldende wettelijke bepalingen in verband met de ruimtelijke ordening de vergunning afgegeven. Volgens artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen is een dergelijke vergunning perfect mogelijk.

Hoewel de technische aspecten tot het bevoegdheidssterrein van het bestuur van de landinrichting behoren worden deze gegevens er ter informatie bijgevoegd.

Uit de technische analyse van het dossier blijkt dat de voorgestelde werken geen invloed hebben op de huidige afvoer, voor zover er geen Yzerwater wordt ingenomen in het waterproductiecentrum. Wordt er wel water ingenomen, dan wordt de afvoer van het gebied van de Engelandelft onmogelijk en wordt de Engelandelft zelfs bijkomend bezwaard met het ingenomen Yzerwater. Op dat moment wordt het afvoersysteem van de Engelandelft tijdelijk omgekeerd met een terugslagklep ter hoogte van het waterproductiecentrum en gebeurt de afvoer via het vijzelge-
maal in de Moertjesvaart. Het is dus duidelijk dat het hier eerder om een beschermingsmaatregel gaat van De Blankaert, dan om een negatieve ingreep.

De verplichtingen aangegaan in het kader van de Ramsar-Convention worden nergens in het gedrang gebracht. Ook ten opzichte van de bestaande EG richtlijnen en in het bijzonder deze in verband met het behoud van de vogelstand, is er mijns inziens nergens een aantasting van de aangegane verbintenissen, noch van het beschermde gebied op zichzelf.

Deze punten vallen echter binnen de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu, Natuurbe-

houd en Landinrichting, collega Kelchtermans.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de aanstelling van een Koninklijke Commissaris voor het migrantenbeleid

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de aanstelling van een Koninklijke Commissaris voor het migrantenbeleid.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de Vlaamse Gemeenschap is bevoegd inzake onthaal en integratie van inwijkelingen.

Daaruit leid ik af dat de herhaalde vraag om een Koninklijke Commissaris aan te stellen ten einde het gastarbeidersvraagstuk te onderzoeken eigenlijk slechts via een omweg, namelijk de wetten die de toegang en het verblijf van vreemdelingen regelen, op de tafel van de nationale Regering mag komen.

Naar de inhoud van dit probleem toe, is de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap dus overwegend.

De aanstelling van een Commissaris moet minstens in gezamenlijk akkoord tussen de Gemeenschappen en de centrale Staat gebeuren.

Gelet op het feit dat de benoeming van de Koninklijke Commissaris wellicht eerstdaags zal plaatshebben of eventueel inmiddels reeds zal gebeurd zijn, had ik graag van de Gemeenschapsminister vernomen of hieromtrent met hem overleg is gepleegd.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, het antwoord op de uiterst preciese vraag van de heer Suykerbuyk luidt neen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de werkings- en exploitatiekosten van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Merckx-Van Goey tot de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de werkings- en exploitatiekosten van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering.

Mevrouw Merckx-Van Goey heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de exploitatie en werkingskosten van de VMZ worden gedekt via bijdragen van de industrieën, de drinkwatermaatschappijen en de bevolking, in toepassing van de wet van 26 maart 1971. Deze kosten worden jaarlijks door de VMZ voor het volgende kalenderjaar geraamd en mathematisch gedeeld door het aantal vervuilers. Het tarief moet door de algemene vergadering van de VMZ waarin de Provincies zetelen, worden goedgekeurd, waarna de bijdragen door de Provincies worden geïnd.

Naar mij werd gemeld, keurde op de algemene vergadering van de VMZ van 21 december 1988 de Provincies Antwerpen, Oost-Vlaanderen en Limburg het tarief voor 1989 niet goed. Op de vergadering van 31 december 1988 handhaaft alleen de Provincie Antwerpen haar niet-goedkeuring.

– Welke waren de redenen waarom de voornoemde Provincies het tarief niet goedkeurden ?

– Op welke wijze innen de verschillende Provincies de bijdragen en onder welke vorm ?

– Welke bedragen werden door de VMZ sinds 1983 per Provincie aangerekend op basis van de wet van 1971 ?

– Welke bedragen werden door elke Provincie jaarlijks geïnd sinds 1983 met als rechtsgrond de wet van 1971 ?

– Welke beroepsmogelijkheden heeft de burger wanneer hij niet kan instemmen met het hem door de Provincie opgelegde bedrag ?

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, betreffende de eerste vraag kan ik het volgende antwoorden.

In de pers kwam het inderdaad naar voren alsof er budgettaire bezwaren bestonden tegen de verhoging van het bedrag van 154 frank tot 191 frank. Tijdens een gesprek dat achteraf plaats had met de leden van de Bestendige Deputatie en met de Gouverneur van de Provincie Antwerpen bleek duidelijk dat er ook een principiële grondslag lag aan de gevoerde discussie en dat het in feite ook ging om het moment van het bepalen van het voorgestelde tarief. De vraag rees of dit post factum moest gebeuren, namelijk op basis van een rekening, dan wel op basis van een raming, op basis van het voorgaande jaar. De regulerende gesprekken ter zake zijn nog lopende.

Het is echter juist dat inmiddels, op 31 december 1988, de voorgestelde begroting door de algemene vergadering van de VMZ werd aanvaard.

Thans kom ik tot uw tweede vraag.

De bedoelde bedragen, alsook de wijze van inning, zijn zeer verschillend van provincie tot provincie. Ik geef u hiervan de lijst : voor de provincie Antwerpen werd een provinciale milieubelasting geheven van vijfhonderd frank per gezin ; per vrij

beroep of zelfstandige activiteit : duizend frank. Zij werd genuanceerd per standplaats. De waterzuiveringsbijdrage werd geput uit deze milieubelasting. Vanaf 1987 verwerkt men de te innen bijdragen in de provinciale opcentiemen.

De provincie Brabant ging steeds over tot de verwerking en de inning via provinciale opcentiemen.

Voor Oost-Vlaanderen geldt de volgende regeling : vanaf 1973 tot en met 1978 werd geïnd volgens artikel 22 van de wet van 26 maart 1971. Dit werd jaarlijks via een koninklijk besluit toegestaan.

Vanaf 1979 tot en met 1986 werd een algemene provinciale milieubelasting geïnd van 200 frank per gezinshoofd en 0,25 frank/m² voor bebouwde oppervlakten van bedrijven met een minimum van 1000 frank en een maximum van 500.000 frank.

In 1987 werd dit : 600 frank per gezinshoofd en 2.200 frank per standplaats van een zelfstandige en 0,5 frank per vierkante meter voor bebouwde oppervlakte van bedrijven.

In 1988 werd in de provincie Oost-Vlaanderen een algemene belasting volgens oppervlakte geheven : 700 frank voor oppervlakten kleiner dan 1.000 m², gaande tot 10.000 frank voor oppervlakten groter dan 2 ha. Ook hier worden de waterzuiveringsbijdragen geput uit deze provinciale milieubelasting.

Voor de provincie West-Vlaanderen beschik ik enkel over de gegevens van 1988 : 950 frank per gezin met meer dan twee personen en 525 frank voor alleenstaanden.

Voor wat de provincie Limburg betreft : Hier heeft men van 1983 tot en met 1986 een algemene provinciale milieubelasting van 600 frank per gezin geheven. Op die manier werd in 1986 bijvoorbeeld 154 miljoen frank geïnd bij de bevolking en slechts 90 miljoen werd, zoals gevraagd door de zuiveringsmaatschappij doorgestort, op basis van het vastgestelde bedrag per inwoners-equivalenten. Bijgevolg was er een belangrijk overschot op de milieubelasting in vergelijking met het bedrag dat

T. Kelchtermans

diende bijgedragen door de bevolking op basis van de wet van 26 maart 1971.

De provincies die een milieubelasting heffen, hanteren de normale ter beschikking zijnde beroepsmogelijkheden. Wanneer de burger niet akkoord gaat met de aanslag kan hij zijn bezwaar indienen bij de Bestendige Deputatie die hierover uitspraak doet.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Mevrouw Merckx-Van Goey : Mijnheer de Voorzitter, ik zou willen repliceren.

De Voorzitter : Mevrouw Merckx, bij mondelinge vragen is er geen repliek.

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het invoeren van een reclamecode

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het invoeren van een reclamecode.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik zal met genoegen deze vraag aan Minister Dewael stellen en zijn antwoord aanhoren, maar ik wil u toch doen opmerken dat ik mijn vraag had gericht aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve. Ik vind het enigszins bevreemdend dat, wanneer men een vraag stelt aan een bepaald Minister, men hier moet vernemen dat de vraag door een ander Minister zal worden beantwoord. Uiteraard zal ik graag kennis nemen van hetgeen door Minister Dewael wordt gezegd, maar ik vind het toch een eigenaardige werkwijze.

De Voorzitter : Mijnheer Suykerbuyk, men heeft mij medegedeeld dat er, op verzoek van de Voorzitter van de Executieve, een overleg heeft plaatsgevonden tussen de twee Kabinetten en men het nuttig heeft geoordeeld de vraag te laten beantwoorden door de bevoegde Gemeenschapsminister.

Het is uiteraard zo dat de Voorzitter van de Executieve te allen tijde kan worden gevraagd ook zijn mening te geven over een bepaald onderwerp.

Mijnheer Suykerbuyk, ik denk dat wij die vraag zullen moeten voorleggen aan ons vast Bureau.

De heer H. Suykerbuyk : Ik dank u, Mijnheer de Voorzitter.

Thans kom ik tot mijn mondelinge vraag.

Einde december heb ik me zowel tot de Voorzitter van de nationale Regering als tot de Voorzitter van de Executieve gewend om dringend bescheid te krijgen over de stand van zaken in verband met de toegezegde reclamecode, nu zeer binnenkort reclame via het televisie-medium én mogelijk zal zijn, én legaal, én ook effectief zal gebeuren.

De klein-distributie heeft al meerdere malen zijn ongerustheid uitgesproken over het gevaar, via het medium, met reclamekoppen een definitieve slag van de hamer te krijgen.

Tot hiertoe is gebeurd wat gevreesd werd : de bevoegdheidsoverdracht brengt mee dat men nationaal niets meer doet en regionaal nog niets kan doen.

Mijn concrete vraag luidt : kan de Gemeenschapsminister mededelen :

1. of hij het op nationaal vlak alleszins bestaande dossier vanwege Eerste Minister Martens reeds heeft ontvangen ;
2. hoever men binnen de nationale Regering met ontwerp-uitvoeringsbesluiten gevorderd was ;
3. wanneer de Vlaamse Executieve de reclamecode in uitzicht kan stellen ?

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik hoop dat ik met het beantwoorden van deze vraag het geachte lid niet al te zeer ontgoochel.

Het is inderdaad zo dat binnen de Vlaamse Regering de materie van de handelspubliciteit een bevoegdheid is die toekomt aan de Gemeenschapsminister van Cultuur. Het is dan ook in collegiaal overleg met Voorzitter Geens dat bepaald werd dat ik op deze vraag zou antwoorden.

Mijnheer Suykerbuyk, concreet kan ik u medelen dat ik reeds een brief heb gericht aan de heer Eerste Minister, met het verzoek mij mede te delen welke de preciese stand van zaken is met betrekking tot de volgende problemen of dossiers :

1. de nog te nemen reglementaire uitvoeringsbesluiten ter concretisering van de wet van 6 februari 1987 ;
2. de samenstelling van de Raad voor Handelspubliciteit, in toepassing van het koninklijk besluit van 3 augustus 1987 tot regeling van de samenstelling en de werkwijze van de Raad voor Handelspubliciteit op radio en televisie, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 20 augustus 1987. Het zal collega Suykerbuyk niet onbekend zijn dat luidens artikel 19 van die wet van 6 februari 1987, het in de eerste plaats de Raad voor Handelspubliciteit zelf is die een ontwerpcode opstelt. Pas nadien kan de Vlaamse Executieve dit ontwerp goedkeuren. Een preciese datum voor de totstandkoming van de code is dan ook om begrijpelijke redenen hic et nunc niet voorop te stellen.

Tot op heden heb ik dus geen enkel dossier van de Eerste Minister ontvangen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer W. Van Durme tot de heer H. Weckx, Gemeen-

Voorzitter

schapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de uitgaven voor AIDS-preventie in 1988

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Durme tot de heer Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de uitgaven voor AIDS-preventie in 1988.

De heer Van Durme heeft het woord.

De heer W. Van Durme (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, voor 1988 werd voor de AIDS-preventie in het Vlaamse Gewest 10 miljoen frank voorzien in de begroting. In werkelijkheid werd deze begrotingspost overschreden.

Kan de Minister mij mededelen welk bedrag in 1988 werd uitgegeven voor AIDS-preventie ?

Welke bedragen ontvingen de afzonderlijke initiatieven en verenigingen ?

Hoeveel bedroegen de personeelskosten in het kader van de AIDS-preventie, in het bijzonder deze van IPAC ?

Ten slotte, voor welk bedrag werden de provinciale diensten voor AIDS-preventie betaald ?

De Voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik kan het geachte lid mededelen dat mijn voorganger, Gemeenschapsminister J. Lenssens, en ikzelf in 1988 volgende bedragen hebben vastgelegd voor projecten die kaderen in de Aidspreventie :

1. Publitec Aidscampagne :	
Folder	7.104.300 F
Evaluatie campagne	380.000 F
2. Stichting Aids-Gezondheidszorg :	
Aids-telefoon	1.200.000 F
3. Werkgroep Aidspreventie en Begeleiding :	
Aidsbus-project	1.500.000 F
Folder naar huisartsen en apothekers	120.000 F

4. The Foundation : Aids-Buddy project	1.200.000 F
5. Payoke (prostituées) :	525.000 F
6. Wetenschappelijke Vereniging der Vlaamse huisartsen : Themanummer Aids	350.000 F
7. Provincie Limburg : Aids-project	400.000 F
8. Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen Deel van project intraveneuze drugverslaafden (1988)	49.000 F
9. Free Clinic : Deel van project intraveneuze drugverslaafden (1988)	49.000 F
10. Werkgroep Jeugd en Sexualiteit : Info-activiteiten in 1988	49.000 F

TOTAAL	12.926.300 F

Daarnaast werd met het oog op de coördinatie en wetenschappelijke onderbouw van het beleid, de overeenkomst met het Instituut voor Tropische Geneeskunde met 1 jaar verlengd (15 november 1988 tot 15 november 1989). Deze overeenkomst behelst de werking van een wetenschappelijke stuurgroep samengesteld uit deskundigen op het vlak van epidemiologie, huisartsengeneeskunde, gezondheidsrecht, medische ethiek, psychologie en sexologie en een afgevaardigde van de Administratie Gezondheidszorg. De stuurgroep moet adviezen geven over de aan haar voorgelegde pilootprojecten en de prioriteiten inzake het Aidspreventiebeleid.

Het Interprovinciaal Aidscoördinaat (IPAC) beschikt over een equipe die tot opdracht heeft het secretariaat van de wetenschappelijke stuurgroep te vervullen, onder meer door de ingediende pilootprojecten te analyseren alsook adviezen en logistieke steun te verlenen aan de provinciale Aids-coördinatiecommissies (PACC).

Nieuw is dat zij de opgestarte pilootprojecten ook zullen opvolgen en geregeld informatie overbrengen aan de geïnteresseerde organisaties via het (informele) Aidsoverleg. Tot slot staat IPAC ook in voor de uitbouw van een documentatiecentrum.

De equipe van het IPAC bestaat uit twee halftijdse huisartsen, twee licenciaten in gedragswetenschappen belast met provinciale coördinatie en evaluatie en begeleiding van de projecten, een documentalist en een administratieve medewerker. IPAC krijgt voor al deze opdrachten een toelage van 7.080.000 frank.

De provinciale Aidscoördinatiecommissies werken onder de leiding van de provinciale gezondheidsinspecteur die lokale groepen en diensten bijeenbrengt met het oog op de coördinatie van hun werking en hen helpt bij het opstarten van nieuwe gezamenlijke initiatieven. De PACC's werden tot nu toe niet betaald. Het secretariaat gebeurt op kosten van de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap. In de nieuwe overeenkomst is een bedrag van 75.000 frank voorzien voor het dekken van secretariaatskosten en verplaatsingsvergoedingen.

De begroting werd in bijlage bij de overeenkomst met het Instituut voor Tropische Geneeskunde gevoegd :

Personeel : 2 H.T. geneesheren	1.580.000 F
2 licenciaten gedragswetenschappen	2.500.000 F
1 licenciat documentalist	1.250.000 F
1 administratieve kracht	850.000 F

	6.180.000 F
Werking : Secretariaat IPAC	550.000 F
Documentatiecentrum IPAC	100.000 F
Wetenschappelijke Stuurgroep PACC	75.000 F
	75.000 F

	800.000 F
Investerings : Informatica	100.000 F

Algemeen totaal	7.080.000 F

In totaal werd in 1988 aldus 20.006.300 frank uitgegeven inzake het Aidspreventiebeleid.

Deze bedragen lagen gespreid over het begrotingsartikel 12.22.02, sectie 66, Titel 1 — Campagnes op het stuk van de voorlichting inzake contracep-

Weckx

tie en sanitaire opvoeding en het begrotingsartikel 12.21.02 – Studies en onderzoeken in verband met het gezondheidsbeleid.

Mijn voorganger heeft bij de wijziging van de begroting 1988 het bedrag voorzien op het eerstgenoemde algemene GVO artikel inzake gezondheidsvoorlichting en opvoeding met tien miljoen frank verhoogd (totaal 49 miljoen frank) omdat hij de uitbreiding van de equipe van IPAC in het vooruitzicht had en vaststelde dat er een hele reeks projecten in onderzoek waren bij de wetenschappelijke stuurgroep. Het is dus onjuist te stellen dat het totale budget voor Aids-preventie slechts tien miljoen frank was in 1988. Dank zij deze verhoging van het begrotingskrediet werden andere preventieprojecten onder meer gezondheidsvoorlichting en opvoeding in het onderwijs, alcohol en drugverslaving, voeding, enzovoort niet in het gedrang gebracht.

In de richtnota die ik begin december heb voorgelegd op vraag van de Commissie Welzijn en Gezondheidszorg van de Vlaamse Raad heb ik aangekondigd voldoende middelen ter beschikking te stellen en deze in de mate van het mogelijke op een apart begrotingsartikel te plaatsen. Ik zal dit voorstel herformuleren bij de indiening van de nieuwe ontwerp-begroting 1989.

Het is mijn bedoeling de AIDS-problematiek op zijn juiste waarde in te schatten en de ondersteuning van pilootprojecten te kaderen binnen de prioriteiten gesteld in de richtnota. Zij zullen steeds voor advies voorgelegd worden aan de wetenschappelijke stuurgroep teneinde de wetenschappelijke onderbouw van de projecten te verzekeren en overlapping te vermijden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Be-

groting, over de door de Franse Gemeenschap opgerichte Informatiedienst voor de Franstaligen in de randgemeenten rondom Brussel

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de door de Franse Gemeenschap opgerichte Informatiedienst voor de Franstaligen in de randgemeenten rondom Brussel.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in november jongstleden informeerde ik naar de actie van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de door de toenmalige Voorzitter van de Executieve van de Franstalige Gemeenschap Moureaux opgerichte Informatiedienst voor de Franstaligen in de randgemeenten rondom Brussel.

Door u werd toen bevestigd dat u het initiatief zou nemen tot verder overleg in het ruime kader van samenwerking tussen Vlaanderen en de Franstalige Gemeenschap.

Thans stel ik vast dat desondanks, de autoriteiten van de Franstalige Gemeenschap gewoon verder gaan met het propageren van deze informatiedienst.

Het overleg van 3 augustus en 7 september heeft naar uw zeggen niets opgeleverd. Nieuw overleg wordt aangekondigd. Intussen doen de Franstaligen of er geen vuiltje aan de lucht is.

Wat zal de Vlaamse Executieve ter zake doen ?

Allicht is het goed de Franstaligen op het „territorialiteitsprincipe” te wijzen en hen te zeggen dat „pacificatie” een term is van Romaanse afkomst.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de Vlaamse Executieve heeft zich steeds verzet

en zal zich blijven verzetten tegen de oprichting door de Franse Gemeenschapsexecutieve van een informatiedienst voor Franstaligen in de Vlaamse rand- en faciliteitengemeenten.

Dit verzet is ook mede gebaseerd op de territoriale bevoegdheidsoverschrijding door de Franse Gemeenschapsexecutieve. De werkring van de opgerichte dienst ligt volkomen buiten het ambtsgebied van de Franse Gemeenschap en in het ambtsgebied van de Vlaamse Gemeenschap. Dit gaat in tegen de rechtspraak van het Arbitragehof, dat stelt dat er tussen de Gemeenschappen een exclusieve territoriale bevoegdheidsverdeling is.

Dit initiatief van de Franse Gemeenschapsexecutieve wordt beschouwd als een ernstig incident, dat een zware inbreuk inhoudt op het beginsel van de federale loyaliteit. Hierdoor worden de pogingen van de Vlaamse Regering om te komen tot een samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap in grote mate bemoeilijkt.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen – 62 (BZ 1988) – Nrs. 1 tot 5

VOORSTEL VAN DECREET van de heer E. Derycke houdende regeling van de mededelingen van de Vlaamse Executieve over de zenders van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen – 72 (BZ 1988) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en het voorstel

Voorzitter

van decreet van de heer Derycke houdende regeling van de mededelingen van de Vlaamse Executieve over de zenders van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, die door de Commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen.

Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Seeuws, verslaggever, heeft het woord.

De heer W. Seeuws, verslaggever (*op de tribune*): Mijnheer de Voorzitter, ingevolge de wet van 18 februari 1977 betreffende de openbare radio- en televisiedienst is de BRT gehouden acht uur per maand kosteloos mededelingen van de nationale regering uit te zenden.

Het decreet dat we bespreken schept een wettelijke basis voor mededelingen van de Vlaamse Executieve op de BRT.

Het komt inderdaad aan de raden toe deze materie bij decreet te regelen, ingevolge de bevoegdheden toegekend aan de gemeenschappen door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat bij artikel 4, ten 6de, bepaalt dat radio en televisie, met uitzondering van de uitzending van mededelingen van de nationale regering en van de handelsreclame, culturele aangelegenheden zijn.

Uw Commissie behandelde het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse uitzendingen, tijdens twee vergaderingen in december 1988, in samenhang met het voorstel van decreet van de heren Van den Bossche, Van Miert en Van Elewyck, handelend over dezelfde materie.

Met toepassing van het betreffende artikel van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad werd voorrang verleend aan het ontwerp van de-

creet, terwijl zowel over het ontwerp als over het voorstel van decreet een advies werd uitgebracht door de Vlaamse Mediaraad en door het comité van experts van deze Raad.

In zijn toelichting onderstreepte de Gemeenschapsminister van Cultuur dat het de bedoeling is van de Vlaamse Executieve om door dit decreet een bestaande lacune in te vullen door een decretale basis te scheppen voor de Regeringsmededelingen door de leden van de Vlaamse Executieve.

Er bestaat trouwens reeds van 1982 een decreet van de Franse Gemeenschapsraad waarbij de „Radio-Télévision Belge de la Communauté Culturelle Française” gelijkwaardige verplichtingen werden opgelegd inzake mededelingen van de Franse Gemeenschapsexecutieve en van de Waalse Gewestexecutieve.

Het ontwerp van decreet bevat een aantal principes die handelen over de kosteloosheid der uitzendingen, over het maximaal aantal zenduren per maand, over de verplichting voor de BRT om deze mededelingen daadwerkelijk uit te zenden, over het voorlichtingskarakter van de mededelingen, over de toegelaten audiovisuele technieken, over de onverenigbaarheden van deelname aan deze mededelingen door BRT-personeelsleden en over het feit dat voor en na de mededelingen dient te worden vermeld dat ze door de Vlaamse Executieve werden gedaan.

Tenslotte zal een besluit van de Vlaamse Executieve de nadere voorwaarden vaststellen, zoals dat ook nationaal bestaat bij koninklijk besluit.

Door één van de indieners van het voorstel van decreet wordt bevestigd dat het uitzenden van mededelingen door de Vlaamse Executieve bij decreet moet worden geregeld, maar wordt erop gewezen dat het voorstel een aantal belangrijke elementen bevat die ontbreken in het ontwerp.

Zo wordt in het voorstel voorzien dat het verbod van medewerking door BRT-personeelsleden zowel de statutaire als de contractuele personeelsle-

den aangaat, uitgezonderd voor het verlenen van technische faciliteiten.

Anderzijds is er de opschorting van de verplichting tot het uitzenden van mededelingen tijdens de verkiezingsperiodes voor de duur van veertig dagen, waarvoor ook de Mediaraad zijn voorkeur had uitgedrukt.

Tenslotte wijkt het voorstel af van het ontwerp en van het advies van de Mediaraad door een mogelijkheid van repliek te voorzien, teneinde de oppositie de kans te geven om te repliceren indien door een Regeringsmededeling de informatieve grenzen worden overschreden of feiten onjuist worden weergegeven.

Tijdens de algemene bespreking, waarvoor ik verder naar mijn schriftelijk verslag verwijs, ging het hoofdzakelijk over de knelpunten inzake het toegelaten gebruik van audio-visuele technieken en van door privé-firma's ontworpen reclamespots, over de vraag of enkel de regeringsleden zelf op het scherm mogen komen om mededelingen te doen, over de wenselijkheid van het invoeren van een repliekrecht en de moeilijke toepassing daarvan, over de noodzakelijke opschorting van de verplichte uitzending van mededelingen tijdens de verkiezingsperiode en over de onverenigbaarheden van het BRT-personeel inzake de medewerking aan deze uitzendingen.

In de repliek op de diverse voorstellen van amendementen werd nog gewezen op de enorme impact van de beeldcultuur bij het gebruik van nieuwe audio-visuele technieken, maar ook op de noodzaak om de mededelingen van de Executieve op een moderne manier aan te pakken.

Wat het voorstel inzake het repliekrecht betreft werd ten overvloede gewezen op de moeilijkheid om te oordelen wanneer een repliek moet worden toegestaan en anderzijds op het feit dat tijdens de uitzendingen door Derden gebruik kan worden gemaakt van een recht op antwoord. De auteur van dit voorstel trok zijn amendement in met de bedoeling het ten gepaste tijde in een andere context opnieuw aan de orde te brengen.

Ten slotte werd erop gewezen dat

Seeuws

door de totstandkoming van dit decreet een protocol wat de prioriteiten van de mededelingen betreft zal moeten worden opgesteld met de nationale Regering.

Wat de opschorting van de mededelingen gedurende de pre-electorale periode aangaat werd door de Executieve een amendement ingediend waarbij werd geopteerd voor een regeling die analoog is met deze die van kracht is voor de nationale Regering.

Nadat door de Commissie zelf een paar tekstcorrecties werden voorgesteld en goedgekeurd, werd het voorgestelde artikel 23 bis paragraaf per paragraaf en ook in zijn totaliteit eenparig door de Commissie aangenomen, nadat een amendement op artikel 23 bis § 2 door de Commissie werd verworpen.

Namens de Commissie stel ik u dan ook voor dit ontwerp van decreet met betrekking tot de mededelingen van de Vlaamse Executieve over de zenders van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse uitzendingen, goed te keuren, zoals trouwens ook mijn fractie zal doen. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, mijn betoog zal zeer kort zijn. Mijn fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren. Wij menen dat de gelijkschakeling inzake tijdsruimte voor het houden van Regeringsmededelingen op onze openbare omroep een zeer logische stap is. Wij stellen vast dat de SP die eerst een voorstel tot repliekrecht had ingediend, dit heeft ingetrokken. Dit zal wel even te maken hebben met de nieuwe positie die zij thans bekleedt in de Executieve.

Ik beklemtoon dat wij onze houding, weze het als lid van de oppositie of van de meerderheid, niet wijzigen.

Het is goed dat onze openbare omroep tijdsruimte voorziet voor de uitvoerende machten. Wij vinden echter

dat wat de wetgevende macht betreft wij niet zeer tevreden zijn over de houding van de BRT. Dit geldt voor de verslaggeving van de werkzaamheden van het nationale Parlement en in 't bijzonder voor wat betreft de Vlaamse Raad. Wanneer wij dit vergelijken met sommige buitenlandse zenders — en dan verwijs ik naar de rubriek op de Nederlandse omroep „Den Haag, vandaag” en naar hetgeen er in onder andere Duitsland en Frankrijk gebeurt — hebben wij toch de indruk dat wij op dat vlak benadeeld zijn. Ik zeg dit niet om zelf meer op het scherm te verschijnen. Wanneer men spreekt over openbaarheid van besturen, en ik steun hier de acties die werden ondernomen door Minister Tobback en de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden Van den Bossche, meen ik dat onze openbare omroep ook hier een opdracht heeft. De objectieve verslaggeving van onze parlementaire werkzaamheden, moet meer ruimte toebedeeld krijgen.

Ik heb de indruk dat men bij de dagelijkse berichtgeving zeer veel aandacht besteedt aan buitenlandse problemen zoals Afghanistan, Guatemala, de Filipijnen. Ik heb daar geen bezwaar tegen, maar ik stel een ongezonde verhouding vast tussen de tijdsruimte voor de buitenlandse berichtgeving en deze voor de parlementaire verslaggeving. Hetgeen in ons Parlement gebeurt is misschien niet zo sensatieziek, en media-technisch gezien misschien niet zo goed te verkopen, maar ik meen dat er ter zake wel een soort inhaalmanoeuvre moet worden uitgevoerd.

Ik wil mij nu even richten tot de nieuwe Voorzitter van de Commissie voor de Media, collega Derycke, en nodig hem uit de Commissie zo vlug mogelijk bijeen te roepen ten einde de doorlichting van de BRT grondig te kunnen bespreken en in de Commissie voorstellen te doen om het BRT-decreet eventueel te wijzigen, onder meer inzake opdrachten of betreffende de taken die de Vlaamse Raad aan de BRT toemeet.

Vandaar mijn verzoek tot collega Derycke om de werkzaamheden van de Commissie te bespoedigen.

De Voorzitter : De heer Derycke heeft het woord.

De heer E. Derycke (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik zal trachten mijn betoog even kort te houden als collega Denys, alhoewel zijn uiteenzetting meer op het algemeen politiek echelon zat inzake het mediabeleid dan wel betrekking had op het onderhavig ontwerp van decreet.

Eerst en vooral wil ik een paar woorden zeggen over het onderhavig ontwerp. Ik meen dat het aligneren van de mogelijkheden van de Vlaamse Executieve om Regeringsmededelingen te doen op de BRT een noodzakelijkheid was en overigens formalistisch is gesteld en goedgekeurd. Toch wil ik een aantal randopmerkingen maken waarover echter collega De Beul het ook zal hebben.

Tijdens de discussie zijn er een aantal punten naar voren gekomen die volgens mij de aandacht van de Commissieleden in de toekomst moet weerhouden, meer bepaald inzake de waarde van de Regeringsmededelingen, wat een niet te onderschatten item is. Er werd daarover heel wat gediscussieerd en ik wil het oordeel van de Commissie hieromtrent naar voren brengen omdat zij in grote getale van oordeel was dat men dringend aan een revaluatie toe was van de Regeringsmededelingen of mededelingen van de Executieve. Volgens de Commissie mag dit in ieder geval niet afglijden en moet van de Executieve-mededelingen voor de BRT iets belangrijks worden gemaakt dat enkel in uitzonderlijke omstandigheden van toepassing kan zijn.

Het oordeel van de Commissie was dat het publiek aandacht moet hebben voor een dergelijke boodschap en dat men in elk geval niet mag afglijden naar wat in de ons omringende landen gebeurt. Ik heb het voorbeeld aangehaald van de AIDS-campagne doe door TF 1 wordt uitgezonden en die gesponsord wordt door de Franse Regering.

Ofwel is er een volwaardige Regeringsmededeling die een waardeoordeel inhoudt ofwel is er de mogelijkheid tot een waardeoordeel van het

Derycke

publiek zelf. Ik meen dat de rol van de Executieve op dat vlak zeer belangrijk is. Zij moet niet met om het even wat als Regeringsmededeling komen. Wij hebben in de Commissie reeds gezegd dat de Executieve geen Regeringsmededelingen mag doen in de aard zoals wij die hebben gekend door de nationale Regering met het gebruik van allerlei audio-visuele methodes en die afwijken van wat normaal het voorwerp moet uitmaken van een Regeringsmededeling van de nationale Regering of de Vlaamse Executieve. Onze aandacht moet gaan naar een revaluatie van wat het begrip Regeringsmededeling is.

Ik meen dat het de heer Dhoore is die de vraag heeft gesteld of wij niet moeten twijfelen aan de noodzaak van het voortbestaan van een dergelijk item als een Regeringsmededeling en of die formule in de toekomst niet moet worden herzien. Die vraag is het overwegen waard.

Dit en andere zaken, mijnheer Denys, moeten inderdaad in de Commissie worden besproken. Het is niet omdat de heer Van Elewyck zijn voorstel heeft ingetrokken dat wij niet op die weg verder gaan. Wij veranderen op dit vlak niet omdat wij Regeringsverantwoordelijkheid hebben.

De heer A. Denys : Dat wil ik nog eens zien.

De heer E. Derycke : Ik heb dat ook gisteren in de Commissie in verband met de Groene Gordel gezegd. Ik heb daar de heer Cortois gesteund. Het is niet omdat het geweer van schouder wordt veranderd dat ook de munitie moet veranderen.

U hebt in verband met het debat, de vraag rechtstreeks aan mij als Voorzitter van de Commissie voor de Media gesteld. Ik heb u dat debat toegezegd. Wij moeten echter nog enige weken geduld hebben tot de Regeringsonderhandelingen van de Vlaamse Executieve rond zijn. Wij moeten vooral zien wat die geven in verband met de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie. Een en ander zou gevolgen kunnen hebben

voor het thema rond de bespreking van de BRT. Daar kunnen wij niet omheen.

De heer A. Denys : U spreekt over twee verschillende debatten, mijnheer Derycke. Het eerste debat gaat over de wijze waarop de BRT moet functioneren na de doorlichting die daar is gebeurd. De vraag is wat de resultaten daarvan zijn.

Het tweede debat dat daaraan verbonden is, is de vraag welke taken en opdrachten wij aan de BRT in de toekomst zullen geven. Die twee zaken moeten van elkaar worden gescheiden.

Ik wil niet dat die debatten worden uitgesteld. Eerst moest worden gewacht naar de mini-Regeringsverklaring en nu naar de grote beleidsverklaring. Het is de taak van het Parlement en het is onze taak als decreetgever zelf ter zake te zeggen welke richting moet worden uitgegaan.

De heer E. Derycke : Ik meen, mijnheer Denys, dat er een structureel debat over de BRT moet worden gevoerd. Wij zijn bereid dit te houden.

De heer A. Denys : Ik zou niet graag hebben, mijnheer de Voorzitter van de Commissie, dat u het programma afstemt op de werkzaamheden van de Commissie.

De heer E. Derycke : Dat is niet de bedoeling.

De heer A. Denys : Ik zie dat nog gebeuren.

De heer E. Derycke : Overigens kan dit alleen een aantal zaken duidelijker maken in een debat dat reeds te lang werd uitgesteld.

De heer A. Denys : Ik wil zeer concreet vragen dat bij de eerstvolgende gelegenheid, dus als de Commissie opnieuw bijeenkomt, deze materie als eerste agendapunt aan de orde komt.

De heer A. De Beul: Mijnheer de Voorzitter, wij zijn hier toch niet om de agenda van de Commissie vast te leggen. Ik heb al veel meegemaakt, maar dit is weer een nieuwigheid.

De heer E. Derycke : Het is de Commissie die daarover beslist.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, ik zal nu het woord voeren tijdens het algemene debat over dit decreet, ondanks het feit dat ik een amendement het ingediend bij het enige artikel dat substantieel in dit decreet vervat is. Ik meen echter dat beide kunnen samengaan en in de algemene bespreking kunnen worden behandeld.

In de eerste plaats wil ik de aandacht van de Minister en van de collega's erop vestigen dat het hier gaat om mededelingen op de BRT, zowel via de radio als via de televisie. Bovendien bepaalt het decreet dat men gebruik mag maken van audio-visuele technieken, zowel op de radio als op de televisie. Dit zou kunnen betekenen dat men voor de radio een mededeling voorleest, maar dat ze onderbroken wordt door een leuk melodietje, een elektronisch muziekje, of eventueel om de haverklap door een exotische gongslag. Alles is immers mogelijk met audio-visuele technieken tijdens die gesproken radiomededelingen.

Op de televisie kan natuurlijk veel meer, want daar heeft men ook het beeld. Het is dus mogelijk om de Regeringsmededeling te laten plaatsgrijpen via een soort van ideële reclamespot. Wij hebben daar de jongste tijd al een paar voorbeelden van gekregen. Wij herinneren ons zeer goed de Regeringsmededeling van Minister van Economische Zaken Willy Claes, waarbij het ging om een waarschuwing voor de bevolking om niet zomaar een handtekening te plaatsen onder contracten. Bij die mededeling hebben wij noch de stem, noch de visuele verschijning van de Minister kunnen waarnemen. Er is nog een voorbeeld, namelijk Staatssecretaris mevrouw Lizin, die handelde over Europa. Het was een zeer leuke reclamespot, het was goed gevonden, en op het einde is de Staatssecretaris ook nog even in beeld geweest. De essentie van de uitzending was een perfect gemaakte, maar ook zeer du-

Door de revaluatie van de Regeringsmededelingen, aldus de heer E. Derycke (SP), Voorzitter van de Commissie voor de Media, moet van de Executievemededelingen voor de BRT iets belangrijks worden gemaakt

re reclamespot. Dit kunnen wij dus in de toekomst meer en meer verwachten. Men mag niet alleen audiovisuele technieken gebruiken, men mag ook Stellvertreters gebruiken. Uit de bepaling in het decreet waarin staat dat personeelsleden van de BRT niet mogen meedoen, blijkt zeer duidelijk dat iedereen buiten het personeel van de BRT wel mag meedoen.

Mijnheer de Minister, dit kan aanleiding geven tot zeer interessante uitzendingen. Ik kan mij best indenken dat de Gemeenschapsminister voor Sport meent dat hij geen leuk aanzicht heeft om op de televisie te verschijnen en dat hij door Eddy Merckx een boodschap laat voorlezen. Het kan best zijn dat een gemeenschapsminister oordeelt dat hij niet taalvaardig genoeg is en niet goed overkomt op de televisie en daarom vraagt aan Miss België of Miss Vlaanderen om een tekst voor te lezen. Dat is allemaal mogelijk. Met de huidige tekst kan niets dit beletten, inte-

gendeel, men geeft de pap in de mond. De keuze van de Minister van Cultuur zal natuurlijk beter zijn, hoogstaander neem ik aan. Het zou kunnen dat hij vraagt aan Torn Lannoy of aan Jan Brusselmans om een tekst voor te lezen.

Dat lijkt mij al wat beter. In ieder geval kan dit systeem tot rare, leuke, soms droevige toestanden leiden. Niets zou beletten om ook Urbanus op de buis af te sturen. Mijnheer de Minister, ik wil u waarschuwen voor het met dit decreet mogelijk maken van dergelijke toestanden. Ik weet wel dat commercieel gemaakte reclamespots — het weze dan voor een ideëel doel — een grote impact kunnen hebben, maar wij moeten er toch voor zorgen dat de Executieve niet afdaalt naar de commerciële platvloersheid van de media. Het kan toch niet dat een mededeling van de Executieve het doel zou hebben het publiek te amuseren. Mijns inziens moet een boodschap van de Regering nog altijd ernstig, duidelijk, kort en zelfs plechtig zijn. Ze moet vooral herkenbaar blijven, met andere woorden, ze moet ten opzichte van andere programma's afsteken, zoals een notariële affiche tegenover een commerciële reclameaffiche. Het moet de mensen duidelijk zijn dat het hier om iets totaal anders dan de gewone reclameboodschap gaat. Ik herhaal dat we uiterst voorzichtig moeten omspringen met het grote impact van de beeldcultuur, want nu al verwaagt voor veel mensen het onderscheid tussen fictie en werkelijkheid. Wanneer die „moderne reclameboodschappen” of mededelingen van de Regering worden uitgezonden in de „prime-time” vlak vóór of na de handelsreclame, dreigt de verwarring zeer groot te worden.

Mijnheer de Minister, mijn betoog houdt niet in dat wij tegen het gebruik van bepaalde audio-visuele technieken zouden zijn. Ik kan best aannemen dat de Gemeenschapsminister van Financiën bijvoorbeeld een mededeling over de mogelijkheid tot het invoeren van nieuwe belastingen of tot het verlagen of afschaffen ervan, laat begeleiden door cijferschema's. Evenmin heb ik bezwaar tegen het feit dat, wanneer de Minister in

beeld komt, er in de rechter- of linkerhoek van het scherm een logo verschijnt. Wij kunnen daar wel ver in gaan, maar niet zo ver zoals deze tekst mogelijk maakt, namelijk dat de Regering een mededeling doet waarbij de betrokken Minister niet meer op het scherm komt. Trouwens, de Vlaamse Mediaraad heeft ter zake een duidelijk advies gegeven, luidend : „De toespraken mogen alleen uitgesproken worden door de Regeringsleden.” Dat is het fatsoen zelf. Ik ben dan ook zo vrij geweest een amendement in die richting in te dienen.

Bij het lezen van de thans voorliggende tekst heb ik mij de vraag gesteld wat daar nog meer kan achter zitten. Artikel 23bis begint met een zeer interessant gegeven : „Het BRT-instituut is verplicht kosteloos de mededeling van de Executieve op de buis of in de ether te sturen, ten hoogste zes uur per maand.”

Mijnheer de Minister, bij mij rijst het vermoeden dat in de huidige tekst de bedoeling is ingeschreven om ter zake te besparen. Er is enerzijds de gratis zendtijd en anderzijds is er het feit dat de Minister van Cultuur tijdens het afgelopen seizoen ettelijke miljoenen heeft uitgegeven om op de BRT spots te krijgen voor zijn lievelingskind : „Vlaanderen Leeft”.

Welnu, mijnheer de Minister, met deze tekst zal het in de toekomst niet meer nodig zijn om miljoenen uit te geven ; onderaan die spot schrijft u : „Mededeling van de Minister van Cultuur” en u kunt hem gratis laten uitzenden. Geef toe dat deze tekst die mogelijkheid bevat. Uw andere collega's zullen dat dan ook wel gauw doorhebben zodat we meteen weten wat ons te wachten staat. Ik wil u daarvoor waarschuwen en ik hoop dat het door mij ingediende amendement deze toestand kan verhelpen in zoverre dat de mededelingen ten minste door een lid van de Executieve zelf worden uitgesproken of op de televisie worden gebracht. Indien dat niet het geval zou zijn, bevat dit decreet een enorme schoonheidsfout, wat wij zouden betreuren. De gevolgen van deze fout zouden er ons binnende kortste tijd kunnen toe dwin-

De Beul

gen dit decreet te herzien. Ik hoop evenwel dat dit niet zal hoeven te gebeuren en dat de Minister, na mijn uiteenzetting te hebben gehoord, ervan overtuigd zal zijn om het amendement te aanvaarden.

De Voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, wij stellen vast dat na de nationale Regering nu ook de Vlaamse Regering een stuk zendtijd van de BRT gaat koloniseren. Niet minder dan zes uur zendtijd per maand wordt met dit decreet door de Vlaamse Regering geclaimd. Acht uur per maand zijn virtueel reeds onder controle van de nationale Regering en dat maakt dat de BRT voor 168 uur per jaar ter beschikking moet staan om de bestuurders aan het woord te laten. Als die bestuurders dan gevolg geven aan de oproep van de heer De Beul en een plechtstatige stijl blijven handhaven, dan is dat uiteraard een zeer goed middel om heel wat kijkers een ander kanaal te doen kiezen. Dat past dan goed in de strategie van Minister Dewael. Dit decreet wordt een uitstekend middel om de VTM te promoten, want de VTM is niet verplicht om deze plechtstatige, vervelende mededelingen uit te zenden. Ook de Gentse specialist inzake pers- en communicatiewetenschappen, Dirk Voorhoof, is van mening dat het aantal uren dat voor de nationale en nu ook voor de Vlaamse Regering wordt uitgetrokken, schromelijk overdreven is.

Sommige Ministers hebben gemerkt dat zij door het plechtstatig karakter van hun mededelingen hun populariteit niet verhogen. Zij zijn, zoals de heer De Beul uitvoerig heeft uiteengezet, op zoek gegaan naar andere manieren om hun boodschap aantrekkelijker te verpakken : de audiovisuele middelen. Zij maken een soort videoclip en zo wordt het onderscheid met andere uitzendingen eigenlijk weggevlakt. De kijker krijgt de indruk dat wat de Minister laat vertellen, door de objectieve BRT wordt medegedeeld. Dat is zeker

niet wenselijk. Ik weet wel dat het decreet een duidelijke aankondiging in het begin en een „afkondiging” op het einde voorschrijft, maar dat kan de niet aandachtige kijker wel eens ontgaan. Het grote nadeel van een mededeling in de vorm van een videoclip is dus dat het onderscheid met de gewone uitzendingen onbestaande wordt.

De Groenen vinden die Regeringsmededelingen ten gronde totaal overbodig, omdat zij vervelend zijn en omdat de BRT-nieuwsdienst beter gewapend is om op een objectieve manier de nieuwswaarde van allerlei mededelingen van de kabinetten aan bod te laten komen. Het grote voordeel is dat de vragen die bij de publieke opinie leven over de onderwerpen die de excellenties menen te moeten aansnijden, door kritische journalisten kunnen worden geformuleerd.

Op die manier wordt het publiek automatisch op een meer levendige wijze geïnformeerd over de intenties, de plannen en de verwezenlijkingen van de Ministers. Dan hoeft men zijn toevlucht niet te nemen tot de truc van de videoclip.

Mijnheer Denys, u hebt terecht gezegd dat de BRT te weinig aandacht besteedt aan wat er op wetgevend vlak gebeurt. U mag de BRT op dit ogenblik er niet van beschuldigen dat hij te weinig aandacht schenkt aan de mededelingen van de Ministers. Wanneer een Minister een persconferentie belegt, kan hij op veel aandacht rekenen vanwege de Vlaamse omroep.

Uw opmerking echter over de gebrekkige aandacht van de BRT voor de Vlaamse Raad is ietwat schijnheilig. Het is duidelijk dat de BRT aandacht moet hebben voor de beslissingen genomen door de Executieve. In de mate dan dat er nog mensen en middelen ter beschikking zijn, kan er aandacht worden opgebracht voor de parlementaire discussie en hetgeen aan de orde is bij de wetgevende macht. Het zijn nu precies de liberalen die de voorbije jaren de werkmiddelen van de BRT fel hebben beknot waardoor hij de door u gewenste opdracht niet behoorlijk meer kan uitvoeren. De enkele tientallen jour-

nalisten waarover de nieuwsredacties van TV en radio beschikken kunnen onmogelijk permanent onze werkzaamheden hier volgen.

De heer A. Denys : Dat zijn nochtans de goedkoopste uitzendingen.

De heer H. Van Dienderen : Inderdaad, maar men heeft er toch journalisten voor nodig en die zijn er al te weinig, omdat de Executieve wegens de kosten het journalistenkader niet wil uitbreiden.

Minister P. Dewael : Als de BRT met een dotatie die meer dan 5 miljard bedraagt er niet in slaagt om onze werkzaamheden hier uitvoeriger te verslaan, dan is een herziening, waar collega Denys op aandringt, dringend noodzakelijk.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de Minister, in een land dat een vergelijkbare bevolking heeft als Vlaanderen, namelijk Denemarken, kosten de radio- en televisie-uitzendingen een veelvoud van deze van de BRT. Uit vergelijkende studies moet de conclusie worden getrokken dat de BRT op een ongelooflijk zuinige manier programma's maakt.

Indien de nationale Regering nog meer gebruik zou maken van Regeringsmededelingen, zou de zendtijd inderdaad op een goedkope manier kunnen worden ingevuld. Immers, het zijn ook uitzendingen die niet erg duur zijn.

Minister P. Dewael : Mijnheer Van Dienderen, het feit dat wij thans een decreetale basis voorzien voor de mededelingen van de Vlaamse Executieve wil niet zeggen dat daarvan, veelvuldiger dan in het verleden gebruik zal worden gemaakt. Het gaat ten slotte niet om een innovatie. Ter zake bestaat er een praktijk maar zonder decreetale basis. Het creëren van het decreet wil dus niet zeggen dat dit automatisch tot een vermenigvuldiging van het aantal mededelingen moet leiden.

De heer H. Van Dienderen : Dat geef ik toe. Uit de tellingen ter zake blijkt dat noch de nationale Regering, noch de Vlaamse Regering het maximum bereikt. Sommige jaren haalt men het maximum nog niet dat

Van Dienderen

voorzien is voor een maand. Dan vraag ik mij toch af waarom een dergelijk hoog aantal uren in het decreet of in de nationale wetgeving moet worden voorzien.

Ten gronde meen ik dus dat dit soort uitzendingen overbodig is, omdat via persconferenties de leden van de diverse regeringen de publieke opinie heel gemakkelijk kunnen bereiken.

Wij hebben ook gediscussieerd over een soort van spots, die dat plechtstatige missen waarvan collega De Beul zou houdt. De Groenen menen dat daarvoor wel plaats is. Zulk soort van utilitaire mededelingen — die niet direct met het gelaat van de Minister in kwestie in verband moeten worden gebracht, zijn nuttig. Zij kunnen bijvoorbeeld noodzakelijke informatie brengen over de preventie van Aids. Daarvoor moet zeker plaats zijn in de BRT uitzendingen. Maar die mogen niet misbruikt worden om het gelaat of de stem van de Minister nogmaals te tonen. Dan worden Regeringsmededelingen persoonlijke propaganda voor de Minister.

Tijdens de laatste jaren werd zeer veel gediscussieerd over het verleggen van de grenzen van de Regeringsmededelingen. Oorspronkelijk diende het te gaan om zeer objectieve mededelingen, die een dienst aan de bevolking waren. In die opvatting van een dienst aan de bevolking zijn het utilitaire mededelingen en kan dat blijven bestaan, evenwel losgekoppeld van het huidige statuut van de Regeringsmededeling.

Vanuit die oorspronkelijke bedoeling is men vaak overgegaan tot het promoten van zichzelf, van het Regeringsstandpunt en van het partijstandpunt in een controversiële kwestie. Daarvoor mag dit systeem van Regeringsmededelingen zeker niet worden gebruikt.

Naar aanleiding van het misbruik kwam in het verleden op die manier de kwestie aan de orde van het repliekrecht. Ten gronde hoeven die mededelingen voor ons niet, maar indien men ze dan toch voorziet dan menen wij, gelet op de praktijk en

op het feitelijke gebruik dat ervan wordt gemaakt, dat dit decreet onvolledig is wanneer het geen repliekrecht instelt.

Wij menen dat het vanwege de SP nogal bedenkelijk is dat zij vanuit de oppositie hemel en aarde heeft verzet om dat recht op te eisen. Ter zake hebben prominente Vlaamse socialisten een voorstel van decreet neergelegd. Nu de SP in de Regering is, en van de extra zendtijd gebruik kunnen maken op hun standpunten en hun Ministers bekend te maken, hoeft het repliekrecht niet meer en wordt het op de lange baan geschoven. De socialisten zijn dus al even schijnheilig als de liberalen.

De heer W. Seeuws : Mijnheer van Dienderen, indien u de commissiewerkzaamheden had bijgewoond had u zeer duidelijk kunnen horen met welke motivering dit gedeelte van het voorstel werd ingetrokken en ingesteld om het onder een andere vorm terug te brengen. Het was precies om tegemoet te komen aan de bedoeling van dit decreet, dat er enkel toe strekt de Regeringsmededelingen van de Vlaamse Executieve te reglementeren, dat zulks is gebeurd.

Dit is geen politiek spel. Ons standpunt is zeer concreet en gemotiveerd.

De heer H. Van Dienderen : Ik vind het goed dat u dit in openbare vergadering nog eens herhaalt, maar ik vrees dat dit een uitstel is dat uiteindelijk zal leiden tot afstel en dat er van een regeling van het repliekrecht niets in huis zal komen. Ik wil er op wijzen dat dit wel voorzien is in de BBC-reglementering en in de Franse mediawetgeving.

Dank zij dit decreet, dat alle partijen vertegenwoordigd in de Vlaamse Regering zullen goedkeuren, kan men de Vlaamse kijker en luisteraar gaan bestoken met veel ongevraagde informatie. Ik vind het spijtig dat er weinig of geen aandacht bestaat voor het verlenen van informatie aan burgers en aan actiegroepen wanneer zij er zelf om vragen. Op dat gebied zijn er geen decretale initiatieven vanwege de Vlaamse Regering. Ik sluit mij wel aan bij de woorden van lof die de heer Denys uitbracht voor natio-

naal Minister Tobback en Gemeenschapsminister Van de Bossche voor het reglement dat ze naar de gemeentebesturen hebben rondgestuurd om hen ertoe aan te sporen om aan de burgers meer open informatie te verstrekken.

Maar dit reglement is voor Agalev toch veel te zwak. Wij hadden liever gezien dat de Vlaamse Raad de openbaarheid van bestuur had geregeld en géén BRT-zendtijd had verkwanseld aan de bestuurders. Volgens ons is dit een overbodig decreet en wij zullen het niet goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Van Rompaey heeft het woord.

De heer H. Van Rompaey (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, voor de CVP-fractie is het decreet dat wij nu bespreken niet overbodig. Wij zullen het goedkeuren om een aantal principiële redenen.

Het decreet lijkt een formalistische aangelegenheid, het juridisch regelen van een bestaande, praktische toestand. De grote vraag is echter hoe men tegen deze praktijk aankijkt. Onze fractie steunt het principe van Regeringsmededelingen volledig.

Als burger van 1989 ben ik enigszins verwonderd over de standpunten die er voor pleiten dat dit communicatiemiddel niet zou mogen bestaan of gebruikt zou moeten worden op een manier die moeilijk modern kan worden genoemd.

Dit werd zo voorgesteld tijdens de bespreking in deze openbare vergadering en ook in de Commissie voor het Mediabeleid.

Wij weten dat de burgers, de gemeenschap, behoefte hebben aan communicatie. De professionele productie levert een aanzienlijk aanbod, de pers levert gedrukte informatie en radio en TV geven audio-visuele informatie, een vorm die vanuit historisch perspectief nog niet zo lang bestaat.

Collega Van Dienderen vertrekt van het axioma dat dit professioneel aanbod voor 100 procent een garantie van objectiviteit moet bieden en hij

H. Van Rompaey

pleit ervoor dat vertrouwen zou worden geschonken aan die media. Het spreekt vanzelf dat het professioneel aanbod een onvervangbare rol speelt en dat hiervoor zelfs meer ruimte mag worden geschapen dan tot nu toe.

Men kan evenwel niet voorbij aan een andere belangrijke vaststelling, namelijk dat er steeds meer communicatieve circuits ontstaan in de sociale en economische structuren. Zo is er bijvoorbeeld het fenomeen van de bedrijfspers. In september had er een interessant congres plaats in Bologna, op initiatief van de Europese Vereniging voor de Bedrijfspers, opgericht in 1955.

Ook in industriële milieus neigt men ertoe zowel intern als extern niet alleen gedrukte middelen te gebruiken maar daarnaast ook, zelfs de meest geavanceerde, andere technieken aan te wenden, zoals de audio-visuele technieken gekoppeld aan de interessante mogelijkheden van de informatica.

Dit is gewoon een fenomeen dat spontaan gegroeid is, dat uiteraard functie is van een moderne behoefte, maar tevens de resultante is van moderne mogelijkheden.

Wij kennen reeds lang zeer interessante circuits op sociaal of cultureel vlak. In dat verband denk ik bijvoorbeeld aan de bestaande onvervangbare kanalen vanuit de grote cultuurorganisaties. Evenzeer zal ook daar, naast de gedrukte uitingsvorm, de stap naar de audio-visuele technieken worden gezet.

Hierbij rijst nu de vraag of er ook voor de overheid ruimte beschikbaar is en of aan de overheid mogelijkheden moeten worden geboden om deze techniek te gebruiken. Wij hebben het hier niet enkel over de overheid op het nationale niveau, maar ook over het niveau van de gemeenschappen, van de provincies en zeker ook op het lokale niveau.

Twijfelen aan het principe dat de overheid dit mechanisme tot zijn beschikking moet hebben, betekent eigenlijk dat men het fenomeen, ge-

kend uit cultuurhistorische gegevens — de tam-tam bij de primitieve volkeren en uiteraard ook andere vormen van gemoderniseerde technieken — afkeurt. Het is vanzelfsprekend dat ook de overheid moet kunnen inspelen op de communicatieve stroom.

Vervolgens rijst de vraag hoe die communicatie moet worden verpakt. Net als in de commissiebesprekingen voelt men ook hier aan dat de meningen enigszins uiteenlopend zijn. Ik meen het standpunt van onze fractie aldus te kunnen verwoorden : een Regeringsmededeling anno 1989 moet niet gebeuren met de BBC-middelen van zestig jaar geleden of met de BRT-middelen van dertig jaar geleden. Ook voor de Regeringsmededelingen moeten de huidige, moderne middelen kunnen worden aangewend. Het is echter evident — en hierover zal wel eensgezindheid bestaan — dat deze middelen slechts mogen worden aangewend in de mate dat de Regeringsmededelingen herkenbaar blijven. Inderdaad vanaf het moment dat de overheid in communicatie treedt met de gemeenschap, moet de burger herkennen dat het zijn centrale overheid is die een boodschap of informatie aan de bevolking wenst te geven. Het is dus vanzelfsprekend dat ter zake geen uitwassen mogen worden aanvaard.

Tijdens deze bespreking hebben sommige collega's enig ongeduld betoond nopens de zeer gezonde spanning die zich in het mediaveld voordoet. Het is vanzelfsprekend dat ook mijn fractie ten volle haar verantwoordelijkheid zal nemen wanneer ook in Commissieverband dit onderwerp — als ook andere zeer actuele en interessante media-aangelegenheden — opnieuw ter sprake zal komen.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, vooreerst wens ik de verslaggever te danken en te feliciteren voor het uitstekend verslag. Tevens wens ik de woordvoerders van de verschillende fracties, die hun steun aan dit ontwerp van decreet toezegden te danken.

Ik zal bondig zijn omdat ik mijn replek zal beperken tot de elementen die uiteraard verband houden met het ontwerp van decreet zelf.

Collega Denys, over de BRT-verslaggeving rond de werkzaamheden van de Vlaamse Raad valt het een en ander te zeggen maar binnen de haar toegekende autonomie kan de BRT uiteraard zelf beslissen en oordelen wat zij al dan niet belangrijk vindt.

Wij kunnen ons alleen maar verheugen over de gecreëerde verruiming in het media-landschap, over het feit dat eerstdaags in Vlaanderen andere zenders te zien zullen zijn en dat, indien daaraan behoefte blijkt te bestaan, de ondervonden leemten kunnen worden ingevuld.

Collega Denys heeft terecht gewezen op het noodzakelijke compromis dat moet worden gevonden bij Regeringsmededelingen of mededelingen van de Vlaamse Executieve.

Collega De Beul heeft erop gewezen dat dit met een zekere ernst moet gebeuren zodat er een zekere „sérieux” van zou uitstralen.

Wij mogen echter niet blind zijn voor het gegeven dat een mededeling van de Executieve of een Regeringsmededeling, indien het de nationale Regering betreft, per definitie een zo ruim mogelijk publiek moet bereiken.

Het verleden heeft reeds in voldoende mate aangetoond dat zowel de nationale Ministers als de leden van de Executieven dit publiek met een zekere schroom benaderen. Naar mijn bescheiden mening mogen de uitzonderingen waarnaar collega De Beul verwezen heeft niet worden veralgemeend. Zonder het bestaan van enige decretale bepaling, was er in het verleden steeds de noodzakelijke ernst aanwezig 'en werden show-elementen zoveel mogelijk geweerd.

Collega De Beul kan natuurlijk enkele voorbeelden geven hoe een Regeringsmededeling tot pure show kan worden herleid. Hij illustreerde dit door te stellen dat op de radio bijvoorbeeld zou kunnen gewerkt worden met een Tune of het laten weerklinken van een grondslag enz..

Dewael

Zulke voorbeelden kan men natuurlijk steeds geven, maar collega De Beul mag niet vergeten dat de bewindsman die een **Regeringsmededeling** wil brengen via de radio graag zijn stem wil laten horen en op televisie graag zijn gezicht ziet verschijnen. Dit is nu eenmaal inherent aan het ras van de politici. Ik ken weinig Ministers die gedurende een door hen verzorgde Regeringsmededeling van het scherm zullen blijven. Dat gaat in tegen het instinct van de politicus zelf. Ik denk dat de voltallige Commissie de bekommernissen van de heer De Beul kan onderschrijven. Bij het herlezen van het verslag kan men vaststellen dat alle Commissieleden op zijn golflengte zaten wanneer hij waarschuwde voor ontsporingen.

Het amendement dat de heer De Beul voorstelt en dat hij in de openbare zitting hernomen heeft, brengt evenwel geen soelaas voor het probleem. Wij delen zijn bekommernissen ten volle maar een goedkeuring van zijn amendement zou wederom aanleiding kunnen geven tot andere gissingen, tot nieuwe speculaties. Het lost het probleem fundamenteel niet op. Als Executieve beschikken wij over een verslag dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat.

Op het decreet moeten uitvoeringsbesluiten volgen waarin wellicht ruimte zal voorzien zijn om uw verwachtingen en bedenkingen in neer te schrijven.

Mijnheer de Voorzitter, dit is de reden waarom de Executieve met eenparigheid beslist heeft om het amendement van collega De Beul niet te aanvaarden en de voorkeur te geven aan de bestaande tekst.

Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, dit is mijn inbreng in de algemene bespreking met betrekking tot dit ontwerp van decreet.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik zou toch nog een kleine bemerking willen maken. Het BRT-personeel is uitgesloten van medewerking maar dat geldt dus

blijkbaar niet voor mensen die bij VTM zullen werken. (**Instemmend gebaar van de Minister**).

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (**Neen**)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

In het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, wordt een hoofdstuk IVbis ingevoegd dat luidt als volgt :

„HOOFDSTUK IVbis

Mededelingen van de Vlaamse Executieve

Artikel 23bis

§ 1. Het Instituut is verplicht kosteloos mededelingen van de Vlaamse Executieve tot hoogstens zes uur per maand uit te zenden.

§ 2. De mededelingen van de Vlaamse Executieve strekken tot voorlichting ; zij hebben betrekking op aangelegenheden van algemeen belang of op maatregelen die de Vlaamse Executieve genomen heeft of zal nemen.

§ 3. De uitzendingen hebben plaats

in de vorm van een mededeling, onder de voorwaarden en volgens de nadere regelen vast te stellen bij besluit van de Vlaamse Executieve.

Audio-visuele technieken kunnen worden gebruikt. Personeelsleden van het Instituut, zowel statutaire als contractuele, mogen evenwel niet aan de mededelingen deelnemen.

Voor en na de mededelingen dient te worden vermeld dat ze vanwege de Vlaamse Executieve worden gedaan.

§ 4. Geen mededeling van de Vlaamse Executieve wordt uitgezonden tijdens de 21 dagen die de datum van de gemeente-, agglomeratieraads-, provincieraads-, wetgevende of Europese verkiezingen vooraf gaan.

Om buitengewoon ernstige redenen kan de Vlaamse Executieve van het in vorig lid bepaalde afwijken.”

De Voorzitter : Op dit artikel is er een amendement, voorgesteld door de heer A. De Beul dat luidt als volgt :

„Artikel 2

In het voorgestelde nieuw artikel 23bis in fine van § 2 de volgende zin toevoegen :

„Deze mededelingen mogen alleen worden uitgesproken door regeringsleden.”

Wordt het amendement gesteund ? (**Ja**)

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik heb dit amendement tijdens de algemene bespreking verdedigd. De Minister heeft trouwens ter zake reeds een antwoord gegeven. Het is bijgevolg overbodig daarop terug te komen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 2 en het amendement worden aangehouden.

Deze stemmingen en de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet zullen we morgen om 15 uur houden.

Voorzitter

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het in het verleden gevoerde beleid inzake de aanleg van golfterreinen in Vlaanderen

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Timmermans tot de heer Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over het in het verleden gevoerde beleid inzake de aanleg van golfterreinen in Vlaanderen.

De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in deze interpellatie zal ik aantonen dat het beleid dat gevoerd werd door de Gemeenschapsministers Pede, Beysen en Walt Niel inzake de aanleg van golfterreinen op de volgende hoekstenen gegrondvest is : ten eerste, het aanwenden van lopende studieprojecten om essentiële beleidsvragen rond dit probleem in de Vlaamse Raad te ontwijken en ten tweede het hanteren van juridische, niet-steekhoudende spitsvondigheden om op het terrein niet effectief te moeten optreden en om het gemis aan een beleidsvisie in deze materie te verdoezelen.

In verband met de studie van AROL inzake de golfsport in Vlaanderen verklaart de toenmalige bevoegde Gemeenschapsminister Pede op 21 oktober 1986 in de Vlaamse Raad dat deze studie werd opgemaakt op verzoek van zijn voorganger en dat de resultaten door de evolutie op het terrein achterhaald zijn. AROL moet zijn studie dus actualiseren. Naar we vernamen, was het schrijven door de

Gemeenschapsminister aan de bevoegde administratie over wat er nu precies moest gebeuren tamelijk wazig. De beloofde actualisatie van de AROL-studie is er nooit gekomen. De Minister schrijft wel in de laatste dagen van zijn ministerambt een studie uit inzake de inplanting van golfterreinen in de kuststreek. Minister Beysen antwoordt op mijn vraag nr. 55 van 27 mei 1988 dat we de resultaten daarvan moeten afwachten. Wanneer deze studie vervolgens afgerond is, dan worden resultaten echter niet verspreid, zoals we leren uit een antwoord op vraag nr. 86 van 11 augustus 1988 gesteld door de heer Van Durme. Er is dus misbruik gemaakt van de inzet van een aantal ambtenaren en er zijn overheidsfondsen verbruikt met als tastbaar beleidsresultaat : niets. De enige rol van al dit studiewerk was om aan een aantal vrienden ook een deel van de studievoetstuk toe te schuiven en om in de Vlaamse Raad als bliksemaffleider te fungeren.

Opvallend is ook dat de verschillende Gemeenschapsministers, bevoegd voor deze materie, meestal onwetend zijn : dit werd nog eens bevestigd door het antwoord op vraag nr. 1 van 28 oktober 1988 van de heer Van Durme door de huidige bevoegde Gemeenschapsminister Walt Niel inzake de aanleg van golfterreinen te Stekene en te Moerbeke. Dit is zeer vreemd omdat nog steeds, zoals de heer Pede op 21 oktober 1986 heeft vermeld, al deze dossiers aan het kabinet ter beslissing worden voorgelegd. Dit is handig, want het blijkt tot de administratieve geplogenheden te horen dat wanneer een dossier voorligt ter beslissing bij het kabinet de administratie in deze zaak niet verder zal optreden. De toenmalige bevoegde Gemeenschapsminister, de heer Pede, bevestigde dit in een antwoord op vraag nr. 2 van de heer Deneir op 20 oktober 1987 : AROL legde de werken niet stil omdat het dossier aan mij was voorgelegd. Het antwoord op de vraag van de heer De Beul nr. 4 van 21 oktober 1987 leert ons : dat eveneens in Floordambos de vergunningsplichtige werken niet werden stilgelegd omdat het dossier in verband met het stedenbouw-

kundig attest aan Minister Pede ter beslissing was voorgelegd.

Dit is het bewijs van mijn stelling.

Het is dan ook zeer cynisch om Minister Beysen op de mondelinge vraag van mevrouw Vogels te horen verklaren dat het initiatief om op te treden tegen onwettelijke reliëfwijzigingen te Melsbroek moet uitgaan van het schepencollege of van de gemachtigde ambtenaar.

Om dit laks beleid van niet-optreden te rechtvaardigen moest er een juridisch ezelsbruggetje gevonden worden : reliëfwijzigingen onder de 50 cm zijn niet vergunningsplichtig. Deze stelling wordt de eerste maal opgevoerd in het schrijven van Minister Pede aan de administratie inzake de actualisatie van de golfstudie. Het probleem was vervolgens hoe men deze 50 cm juridisch moest onderbouwen ; de vigerende rechtspraak nam en neemt in dit verband geen duidelijk standpunt in. Een recente richtlijn van de administratie zoekt de verklaring voor deze 50 cm in de toelichting bij het koninklijk besluit van 25 maart 1981 tot bepaling van de werken voor het Vlaamse Gewest die vrijgesteld zijn van eensluitend advies van de gemachtigde ambtenaar en de tussenkomst van een architect. We lezen effectief dat „onder aanmerkelijke wijzigingen van het reliëf van de bodem wordt verstaan de reliëfwijzigingen van meer dan 50 centimeter”. Op te merken valt echter dat men in dezelfde paragraaf refereert naar de aanleg van één tennisveld, één speelveld, één zwembad of één siervijver, en dit alles van een beperkte oppervlakte. Hier zit precies de grote nuancering ter zake.

Het gaat dus niet om de aanleg van één golfterrein. Deze 50 cm gaat een eigen leven leiden : „men kan zelfs niet meer optreden onder de halve meter” antwoordt Minister Beysen aan de heer De Beul op zijn vraag nummer 4 van 21 oktober 1987.

Deze 50 cm moet bovendien met een soepele, buigzame meter worden vastgesteld. Inderdaad, indien er nivelleringswerken worden vastgesteld van meer dan 50 cm, zoals te Melsbroek, antwoordt Minister Beysen op

Timmermans

vraag nummer 257 van de heer Vanvelthoven van 14 oktober 1987, dan geldt alleen de bedoelde eindtoestand om het halve-meter-axioma te beoordelen.

Om deze juridische spitsvondigheid verder uit te bouwen, gaat met de juridische terminologie ontleen uit het artikel 78 van het beruchte mini-decreet. Minister Beysen antwoordt in die zin op mijn vraag nummer 55 van 27 mei 1988 : „In dit verband moet worden opgemerkt dat een loutere gebruikswijziging van de bodem niet vergunningsplichtig is”. Mag ik dan wel opmerken dat het begrip gebruikswijziging werd geïntroduceerd in onze organieke wetgeving via het mini-decreet. In artikel 78 gaat het echter wel om gebruikswijzigingen van bestaande gebouwen.

De juridische „vervuiling” wordt dan helemaal rond gemaakt door het antwoord van de heer Gemeenschapsminister Waltniel in antwoord op mijn vraag nummer 12 van 17 november 1988. De principiële toelating van zijn achtbare voorgangers zou betekenen dat, volgens de stedenbouwwet, voor het inrichten van deze golfterreinen geen vergunningsplichtige werken noodzakelijk zijn. „Dit betekent dat het hier gewoon gaat om het benutten van terreinen om er golf op te spelen”. De vaststelling van de bevoegde Minister lijkt mij hiermee dus de juridische waarde van een stedenbouwkundig attest nummer 2 te krijgen.

Uiteindelijk moeten we begrijpen dat : als er uiteindelijk geen aanmerkelijk reliëfwijziging wordt veroorzaakt, er geen bossen volledig worden gerooid, het dossier zich ter beslissing op het kabinet van de Gemeenschapsminister bevindt, het louter om een wijziging van het grondgebruik handelt, een loutere vaststelling door het kabinet van de Minister de waarde van een stedenbouwkundig attest heeft. Begrijpe wie het kan !

Geachte heer Gemeenschapsminister, ik ga niet verder in het opsommen van juridische sofismen, die dienstig kunnen zijn in alle stedenbouwkundige omstandigheden. Ik

hoop echter dat de Minister, in navolging van zijn achtbare voorgangers, niet dezelfde juridische constructie hanteert om bijvoorbeeld de uiteindelijke 50 cm – ontgrinding van een oppervlakte 30 hectare groot, via een principiële vaststelling van de loutere wijziging van het grondgebruik, toe te laten. Ik ben van oordeel dat de aanleg van een golfterrein vergunningsplichtig is, getuigd op de doelstellingen van de ruimtelijke ordening en zoals expliciet verwoord in artikel 1 van de organieke wet. Bij dergelijke beslissingen moet steeds de goede ruimtelijke aanleg van de plaats voor ogen worden gehouden. De vaststelling dat het hierbij niet zou handelen om vergunningsplichtige werken, ontslaat noch u noch de gemachtigde ambtenaar van de door de wet opgelegde verplichting om een oordeel te vormen over de goede aanleg van de plaats. Een eerste beoordelingselement bij de aanleg van golfterreinen moet zijn dat de open ruimte moet worden beschermd en dat er geen essentiële schade wordt toegebracht aan het in ruimtelijk opzicht optimaal functioneren van bossen, landbouw en natuurgebieden.

Tevens wensen we ons aan te sluiten bij de gehanteerde filosofie van de AROL-studie. Inderdaad, in de mate van het mogelijke moet door de aanleg van golfterreinen de landschappelijke waarde van allerlei vage gronden worden verbeterd.

Om dit noodzakelijke ruimtelijk beleid voor Vlaanderen met betrekking tot de aanleg van golfterreinen mogelijk te maken is het noodzakelijk dat u allereerst boven „het 50 cm-beleid” van uw voorgangers uitstijgt en een duidelijk beleidsuitspraak – en geen studieproject – formuleert inzake een spreidingsplan van golfterreinen in Vlaanderen.

De Voorzitter : De heer Van Durme heeft het woord.

De heer W. Van Durme (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, op een door mij gestelde schriftelijke vraag omtrent een pilootstudie in verband met de aanleg van golfterreinen langs de Belgische Kust, antwoordde de Minister dat op 1 juli 1988 de resulta-

ten aan hem werden voorgelegd. Het is echter niet de bedoeling, aldus de Minister, de resultaten van deze studie op grote schaal te verspreiden, met andere woorden : de resultaten van de studie blijven binnenskamers. Hierbij kan men de vraag stellen waarom aan leden van deze Raad informatie wordt onthouden. Wat wil men bereiken door geheimdoenerij ? Openbaarheid van bestuur lijkt dus nog niet voor morgen te zijn, als zelfs Kamerleden op hun honger blijven.

Wanneer leden van de Vlaamse Raad vaststellen dat in hun streek voorbereidingen worden getroffen om een golfterrein aan te leggen en daarover vragen stellen zijn de antwoorden vaak onvolledig of vaag. Achteraf blijkt dat er meer aan de hand was dan geruchten. Zo vroeg ik aan de Minister op 28 oktober 1988 nadere uitleg over een gepland golfterrein te Stekene in een landschappelijk waardevol gebied. De Minister kon me geen uitleg verschaffen, noch in negatieve, noch in positieve zin. Op 19 januari 1989 stel ik in een brief, gericht aan collega Cuyvers, vast dat in de lijst van projecten de gemeente Stekene voorkomt.

Het moet duidelijk zijn dat wij vragen stellen om indien nodig op tijd te kunnen reageren. Op het vlak van golfterreinen is zeker waakzaamheid geboden. Wanneer de huidige evolutie zich verder ontwikkelt in de lijn van de dusver gevoerde politiek, dan zullen na de door de betonboeren aangerichte ravage, golfterreinen en pretparken de open ruimte verder aantasten. Het is boerenbedrog te beweren dat de ontwerpers van golfterreinen is steeds van uit gaan dat het bestaande reliëf niet zal gewijzigd worden en de bestaande vegetatie zal worden behouden en dat – volgens de hoger geciteerde brief – er zelfs veel zal bijgeplant worden. Wat is veel ? Momenteel zijn er een 25-tal golfterreinen in gebruik en werden 28 nieuwe projecten ingediend. De nieuwe projecten beslaan een oppervlakte van ruim 700 ha. Het is opvallend dat de ingenomen ruimte hoofdzakelijk ingekleurd is als bos- en natuurgebied, als ecologisch waardevol en agrarisch gebied of als landschappelijk waardevol. In sommige ge-

Van Durme

meenten wordt zelfs voorgesteld beschermde landschappen in te nemen, zoals de Munckboshoeve te Zottegem en de Kleine Vlakte te Knokke-Heist.

Agalev stelt eens te meer vast dat ons natuurpatrimonium verder wordt uitgehold ten voordele van een elitaire sport, waarbij uit het oog wordt verloren dat de open ruimte en de natuur echte rijkdom uitmaken.

De Groenen vragen in alle duidelijkheid aan de Executieve wat ze eigenlijk van plan is met de bescherming van de open ruimte. Begrippen als rentmeesterschap hebben slechts waarde als ze worden omgezet in een echt groen beleid. Laat ons toe omtrent dit laatste de grootste twijfels te hebben.

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, vooraf wens ik te beklemtonen dat ik geen golfspeler ben en dus onbevooroordeeld over dat probleem kan spreken. Ik heb vorige zondag wel meegemaakt dat een aantal specialisten en niet-specialisten in mijn tuin een demonstratie van deze sport hebben gegeven, demonstratie die helaas weinig elementen tot mijn kennis en mijn enthousiasme voor deze sport hebben aangebracht.

De interpellatie van de heer Timmermans en de vragen van de heer van Durme komen eigenlijk op tijd want ze vinden in de gewenste stemming plaats. Vooraleer echter te antwoorden op de diverse vragen gesteld door de heer Timmermans en op de bedenkingen van de heer Van Durme die nauw aansluiten bij deze vragen, wens ik een opmerking te maken.

Mijnheer Timmermans, u is uw uiteenzetting begonnen met te zeggen dat de voormalige Gemeenschapsministers Pede en Beysen en de huidige Gemeenschapsminister Waltniel de aanleg van betwiste golfterreinen hebben toegelaten. Wij moeten eerst akkoord gaan over wat een betwist golfterrein is. Met de hand op het hart kan ik zeggen dat ik nog geen

enkel golfterrein heb toegelaten. Dat stelt mij niet vrij van misschien inzichten ter zake maar uw formele bewering is hier een beetje voorbarig en te verregaand omdat ik daarover nog geen enkele beslissing heb getroffen.

Ik kom thans bij de verschillende vragen. U vraagt waarom de AROL-studie niet boven water kwam. Er was inderdaad een studie aangevraagd, u hebt het zelf gezegd, op initiatief van de heer Akkermans, toenmalig Gemeenschapsminister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu om heel de problematiek van de behoeften en van de verspreiding van lokalisatie van golfterreinen te bestuderen.

In die periode werd trouwens ook een soort van survey gemaakt inzake de aanleg van bijkomende golfterreinen. In de studie werd gezocht naar mogelijke lokalisaties onder meer rekening houdend met de gewestplannen en met de diverse bestemmingen waarbinnen golfterreinen zullen kunnen gekaderd worden. Hier wens ik toch even een parenthesis te formuleren. Wanneer men de gewestplannen nagaat stelt men vast dat de voorontwerpers van de jaren zestig en de ontwerpers van de definitieve gewestplannen van de jaren zeventig geen onderscheid hebben willen maken tussen een golfterrein enerzijds en een natuur- of parkgebied anderzijds. Voor de ontwerpers van die tijd stond het vast dat een golfterrein als dusdanig even goed kon dienen als park-, natuur-, of beschermd gebied zonder dat noodzakelijkerwijze het eigen specifieke karakter op het gewestplan diende te worden aangegeven. Ter verduidelijking wil ik onderstrepen dat in die „survey” waarover ik daarnet sprak er gedacht werd aan grootschalige landschappen met negatieve landschapskenmerken zoals onder meer terreinopspuitingen, stortplaatsen enzovoort. U bestempelt dat trouwens, mijnheer Timmermans, als vage terreinen.

Mijn achtbare voorganger, de heer Pede, die destijds bevoegd was voor de Ruimtelijke Ordening en de Binnenlandse Aangelegenheden had gevraagd die studie te laten actualiseren. Dat is gebeurd. Men kan dus

moeilijk beweren dat bedoelde studie van AROL niet boven water is gekomen. Het was precies op basis van die studie en de actualisatie dat mijn voorganger de nota van AROL heeft gebruikt voor het opstellen van de beleidsprincipes en richtlijnen aangaande de golfterreinproblematiek. Ik moet er onmiddellijk aan toevoegen dat hij noch ikzelf het zeer scherpe radicale standpunt kunnen bijvalen dat bepaalt dat de fundamentele doelstelling voor het aanleggen van golfterreinen enkel de revalorisatie en restauratie van verloederde ruimten is. Dat kan wel een motivering zijn. Ik kom daar later nog op terug.

De studie van de planologische dienst resulteert in een rapport van circa 130 bladzijden met bijlagen. De heer Van Durme haalt aan dat er hier reeds een inbreuk is op het principe van de openbaarheid van besturen, daar men geen inzage kan krijgen van bedoelde studie. Ik verduidelijk dat het rapport door mijn voorganger werd aanzien als een ambtelijk document, een werkdocument, dat in se niet voor verspreiding in aanmerking komt. De geïnteresseerden kunnen echter bij de administratie of in mijn kabinet deze stukken inkijken. Het is onmogelijk alle rapporten te vermenigvuldigen en te sturen aan alle leden van de Raad. Ik ben wel bereid er eventueel een afschrift van te bezorgen aan de leden van de Commissie voor de Ruimtelijke Ordening. De studies zijn volledig ter beschikking van de parlementsleden en in eerste instantie van de leden van de Commissie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

U heeft ook naar een tweede stuk gerefereerd met als titel „De Golf-sport in West-Vlaanderen en de Ruimtelijke Planning”. Deze studie werd eveneens uitgevoerd door de Westvlaamse Intercommunale voor Technisch Advies en Bijstand voor de Ruimtelijke Ordening, in het kort WITAB in opdracht van de heer Pede. Het was zeker niet de bedoeling aan deze eminente instelling „een deel van de koek te geven” zoals men beweert. Op het ogenblik dat bepaalde initiatieven in West-Vlaanderen aan de orde van de dag komen en vanuit een bezorgdheid om de beslis-

Waltiel

singen zo gefundeerd mogelijk te maken is het nog altijd te verdedigen de studies over de problemen van de golfsport in West-Vlaanderen te laten verrichten door een onafhankelijk gespecialiseerd studie bureau, tevens een intercommunale instelling.

Het totaal bedrag van de studie, inclusief 17 procent BTW, bedroeg 799.455 frank. Die studie werd in vijf exemplaren overgemaakt aan het kabinet terwijl één exemplaar van het eindrapport werd overgemaakt aan de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu. Die studie ligt nog altijd ter inzage op het kabinet. Ik zal ze trouwens overmaken aan de Commissie hetzij in extenso hetzij in beknopte vorm mocht het te volumineus worden. Ik hoop daarbij niet het verwijt toegestuurd te krijgen dat ik bepaalde essentiële punten heb weggelaten.

Door AROL werd eind september 1988 een evaluatie gemaakt van deze studie. De definitieve beoordeling is nog niet in mijn bezit maar ik zal trachten u die zo spoedig mogelijk te laten bezorgen.

Er werd mij gevraagd of het juist is dat wanneer een dossier ter beslissing bij het kabinet voorligt de administratie in deze zaak niet verder optreedt. Het hoort tot de normale **geploegen**heden dat een dossier omwille van zijn bijzonder karakter bijvoorbeeld aan het kabinet ter beslissing wordt voorgelegd. Bijgevolg zie ik niet in waarom er bezwaren worden geformuleerd inzake beslissingen van de Minister en het kabinet. Wanneer bijvoorbeeld de aanleg van golfterreinen de wijziging van het gewestplan noodzaakt is dat niet enkel de zaak van één Minister maar van de ganse Executieve.

Het is de Executieve als college die een beslissing neemt over het al dan niet wijzigen of aanpassen van het Gewestplan. Dat moet klaar en duidelijk worden gezegd. Want, men komt in mijn hof golf spelen maar andere collega's hebben ook een tuin. Het rechtvaardigheidsbeginsel wil dat iedereen op dezelfde wijze wordt behandeld.

Wanneer een overtreding wordt vastgesteld dan is het evident dat de bevoegde administratie van stedenbouw, dat is de buitendienst van ruimtelijke orde, ter zake optreedt, proces-verbaal opstelt en de procedure in gang zet. Ik heb trouwens op een mondelinge vraag in verband met de eventuele aanleg van een golfterrein in Meise, waar men klaarblijkelijk tegen de wet inging en waar ook andere bedoelingen waren, geantwoord dat er vervolgingen zullen worden ingesteld waar er overtredingen zijn.

Zo kom ik tot wat u, mijnheer Timmermans, de „juridische vervuiling” heeft genoemd. Ik meen dat u te ver gaat met die uitdrukking, vooral wanneer het gaat over het probleem van de reliëfwijziging van 50 cm. Ik wil liever verwijzen naar het verslag van de Koning bij het koninklijk besluit van 25 april 1973 tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 december 1971 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn ofwel van de bemoeiingen van de architect ofwel van de bouwvergunning ofwel van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaren. Dit koninklijk besluit van 25 april 1973 werd wat het Vlaamse Gewest betreft gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 december 1981 op het ogenblik dat de regionalisering in werking is getreden.

In de tekst verschenen in het Belgisch Staatsblad van 5 februari 1982 nr. 82.147, bladzijde 986, 2de kolom, paragraaf 6, wordt uitdrukkelijk gesteld dat onder aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem dient verstaan te worden, reliëfwijzigingen van meer dan 50 centimeter hoogte. U heeft dat ook geciteerd. Ik meen dat het niet **klaarder** kan. De toepassing van die 50 centimeter-regel steunt op een vaste rechtspraak van de Raad van State. Als men voor het vaststellen van die 50 centimeter wat u noemt buigzame meters gebruikt, dat is een elastische opvatting van het meten, dan begaat men een overtreding.

Wanneer u spreekt over een beperkte oppervlakte dan kan de vraag worden gesteld wat een beperkte oppervlakte is. Ik zie niet in dat een golfterrein over zijn gehele oppervlakte

van 30 hectaren 50 centimeter zal worden opgehoopt. Ik meen dat sommige reliëfwijzigingen in een golfterrein minder ingrijpend zijn dan de éne vijver, de éne visvijver of de éne dit of dat waarover u spreekt.

Een golfterrein wordt toch niet in zijn geheel 50 centimeter naar omhoog of naar beneden gebracht. Het is alleen in gevallen van een beperkte oppervlakte dat de bodemlaag tot op 50 cm mag en kan worden gewijzigd.

Uw tweede opmerking — ook de heer Van Durme heeft er over gesproken — betreft de eventuele wijziging van het gebruik. De wet op de ruimtelijke ordening bepaalt nergens iets over vergunningsplicht voor gebruikswijziging van de bodem. Er zijn twee uitzonderingen, artikel 44, paragraaf 1, punt 2, in verband met het ontbossen en, eveneens artikel 44, paragraaf 1, punt 4, in verband met het ontginnen of de vegetatiewijziging van heiden en venen, alsmede enig ander gebied waarvan de bescherming noodzakelijk wordt geacht door de Koning. In dit laatste geval zijn er echter nog geen uitvoeringsbesluiten. De Koning heeft nog niet bepaald welke die andere gebieden zijn. Aangezien wij leven in een rechtstaat, moeten we de uitvoeringsbesluiten afwachten. Het wordt wellicht meer dan tijd dat men vaststelt welke die andere gebieden zijn, daar ben ik het volkomen mee eens. Maar op het ogenblik kan men alleen vaststellen dat er slechts twee uitzonderingen zijn, namelijk die vastgelegd in artikel 44, de punten 2 en 4.

Dus, indien men aan een bepaald terrein een andere bestemming wil geven en het wil aanwenden als golfterrein, is dit met de huidige stand van zaken mogelijk en kan men er vrij over beschikken zonder in tegenstrijd te zijn met de wettelijke bepalingen ter zake.

Ik weet, mijnheer Timmermans, dat u bepaalde opvattingen verdedigt. Ik heb er respect voor, maar ik deel uw mening niet. Ik meen dat op grond van de argumentatie die ik hier heb ontwikkeld, de aanleg van een golfterrein in de zin van een domein, een aantal hectaren waarop golf wordt gespeeld, niet kan worden vergun-

Waltniel

ningsplichtig gemaakt, voor zover — en dat is een factor van belang — er geen vergunningsplichtige werken mee gemoeid zijn, zoals opgesomd in artikel 1 van de organieke wet.

Daar waar u stelt dat de golfterreinen de waarde van allerlei verwaarloosde en braakliggende terreinen kunnen verbeteren, ben ik het volkomen met u eens. Op dat stuk zitten we tenminste op dezelfde golflengte. Golfterreinen kunnen inderdaad bijdragen tot de bescherming van sommige open ruimten.

Ik ben geenszins voorstander — ik heb het vanmorgen ook in een vergadering van de Executieve gezegd — van een plan waar zo maar de administratie bepaalt waar golfterreinen komen en waar niet. Ik voeg er onmiddellijk aan toe dat ik evenmin een voorstander ben van wildgroei en anarchie ter zake.

U mag dit gerust noteren.

Er is inderdaad een groeiende vraag naar golfterreinen. Mijnheer Van Durme heeft gesteld dat er 28 projecten ingediend zijn, dat er 25 bestaan. Ter zake heb ik aan uw collega een gefundeerd antwoord gegeven. Er is meer en meer belangstelling voor deze vorm van recreatie. Vroeger waren het de tennisvelden. Nu heeft blijkbaar niemand nog enig bezwaar tegen de aanleg van een tennisveld links of rechts. Mijns inziens, kunnen golfterreinen, meer dan wat anders, een element, een factor zijn van behoud van de groene ruimte. Een mooi golfterrein — dit is een persoonlijke appreciatie — is toch prachtig binnen het landschap. Toch is het ondenkbaar dat men in die redenering alle aanvragen zou volgen en toestaan. Ik ben een tegenstander van wildgroei en anarchie ter zake. De aanleg van golfterreinen en het geheel van dit initiatief ter zake moet worden onderworpen aan een soort begeleiding, zonder dirigistisch op te treden. De aanvragen moeten worden onderzocht op hun economische, planologische en vooral ecologische haalbaarheid zodat wij tot een spreiding komen die rekening houdt met bepaalde, meestal regionale aspecten.

ten. Immers, ieder golfterrein is een probleem op zich, heeft eigen specifieke kenmerken en beantwoordt aan specifieke behoeften. Het is zeer moeilijk een algemene regel ter zake op te stellen.

Mijnheer Van Durme, ik aanzie het behoud, of de aanleg van golfterreinen, in tegenstelling tot u, niet als een aanslag op het natuurpatrimonium of op de open ruimte. Ik hoop dat de golfsport op een dag hier net zo populair wordt als in Engeland waar iedereen de golfsport beoefent, zodat de thans nog elitaire sport hier door iedereen zal kunnen worden beoefend en de vooroordelen ter zake verdwijnen. Dit alles moet uiteraard gebeuren binnen het kader van de politiek en het beleid daarnet geschetst met de economische, planologische en ecologische haalbaarheid als voorwaarde, zodat die sport hier dezelfde verspreiding zal kennen als in andere landen.

De Voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans : Mijnheer de Voorzitter, indien de Minister niet op mijn concrete vragen had moeten antwoorden zou ik hem, dankzij zijn bedenkingen over de mogelijke aanleg van golfterreinen en de criteria ter zake, hebben geapplaudiseerd.

Wat dit laatste punt betreft bevinden wij ons inderdaad op dezelfde golflengte. Ik weet, mijnheer de Minister, dat u tot nu toe geen vergunningen hebt afgegeven voor de aanleg van golfterreinen. Ik dacht evenwel dat het, ter gelegenheid van deze interpellatie, nuttig was te beklemtonen dat wij tegenstander zijn van de „kaste-mentaliteit” die opnieuw wordt vastgesteld bij sommige initiatiefnemers tot het aanleggen van golfterreinen. Inderdaad, sommigen kunnen, door de medewerking van de administratie of van een bepaalde Minister, al te gemakkelijk, zonder inachtneming van de wettelijke beschikkingen, golfterreinen aanleggen.

U zegt heel terecht, mijnheer de Minister, dat iedere aanleg van een golfterrein moet kaderen in het geheel

van de ecologische haalbaarheid en geen afbreuk mag doen van de landschappelijke waarde van de gronden in kwestie. Ik kan echter niet met u akkoord gaan waar u zegt dat er geen vergunning nodig is bij een gebruikswijziging van de bodem en bij een reliëfwijziging van plus minus 50 cm. Volgens mij is dit een al te eenvoudige regeling, zelfs een „laisser-aller”. Het is ontoelaatbaar dat investeringen van plus minus 40 miljoen worden gedaan zonder dat er ter zake rechtszekerheid bestaat. Ik ben van oordeel dat zowel reliëfwijzigingen als gebruikswijziging van de bodem wel vergunningsplichtig zijn. Ik vind een tegenstrijdigheid tussen uw filosofische benadering op het einde van uw uiteenzetting en uw concrete antwoorden op mijn concrete vragen. Men kan er niet voor pleiten de aanleg van golfterreinen van 50 tot 60 hectaren te gedogen zonder enige vergunning. Men kan geen investeringen doen van zovele miljoenen zonder dat er een vergunningsplicht bestaat. Het is de bedoeling dat er over de partijgrenzen heen een beleid wordt ontwikkeld waarop de Gemeenschap vat heeft en waarbij alle beschouwingen van ecologische en in de eerste plaats van ruimtelijke aard in overweging worden genomen. Het kan niet door de beugel al deze zaken als het ware wederrechtelijk te laten gebeuren, omdat men nog op een studie wacht, omdat het dossier bij de bevoegde Minister is en de administratie niet optreedt. Het zou positief zijn indien u de bedenkingen op het einde van uw antwoord op mijn interpellatie als leidraad voor uw beleid zou nemen. Ik sluit mij daar dan ook bij aan en dank u in elk geval voor uw antwoord.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden van deze voormiddag. Wij komen deze namiddag te 14

Voorzitter

uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te werken.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 12.25 uur.
